

De zoektocht naar integriteit: Een kwantitatief en kwalitatief onderzoek naar de invloed van bevolkingsgrootte op de mate van politieke corruptie.

Ozra Timmermans (s2030934)

Eerste lezer: Dr. Wouter Veenendaal

Tweede lezer: Prof. dr. Ingrid van Biezen

Bachelorproject Small States in World Politics 2019-2020

Universiteit Leiden

02-06-2020

Aantal woorden: 7945

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Theoretisch Kader	4
2.1 Corruptie in democratieën en in niet-democratieën	4
2.2 Verband bevolkingsgrootte en corruptie	5
2.2.1 Het eerste kamp: meer corruptie in kleine staten	5
2.2.2 Het tweede kamp: minder corruptie in kleine staten	6
2.2.3 Mogelijke verklaring: politieke systemen	7
3. Probleemstelling en hypothesen	7
4. Conceptualisatie en operationalisatie	8
4.1 De kleine staat	8
4.2 Politieke corruptie	9
4.3 Democratie	9
5. Onderzoeksdesign en casus selectie	10
6. Onderzoeksmethode	11
6.1 De kwantitatieve analyse	11
6.2 De kwalitatieve analyse	12
7. Empirische resultaten	12
7.1 Het verschil tussen kleine en grote staten	12
7.2 De invloed van controlevariabelen op het verband tussen bevolkingsgrootte en corruptie ..	16
7.3 Verantwoording Barbados als typische casus	19
8. Kwalitatieve analyse	20
8.1 Barbados: Een inleiding	20
8.2 Het politieke systeem van Barbados	20
8.3 Invloed Britse kolonisatie en het Gemenebest van Naties	21
8.4 De invloed van het ontbreken van ideologie op integriteit	22
8.5 Direct gevolg van kleinschaligheid: persoonlijke relaties	23
9. Conclusie	24
10. Literatuurlijst	25
11. Appendix	30
11.1 Bijlage 1: Syntax	30
11.2 Bijlage 2: Interviews	38

1. Inleiding

Het is logisch om te veronderstellen dat de meeste burgers vrezen voor bepaalde politieke scenario's zoals geweld, autoritaire controle, totalitaire controle of onderdrukking. Er is echter nog een ander politiek scenario dat in eerste instantie vaak vergeten wordt, maar dat grote gevolgen kan hebben: politieke corruptie (Warren, 2004). Corrupte activiteiten geven politici de mogelijkheid om op illegale wijze een persoonlijk voordeel te behalen, maar deze gaan ten koste van de gemeenschap (Pellegata, 2013, p. 1197). Politieke corruptie wordt daarnaast gezien als zowel een symptoom als een functie van een politiek systeem dat effect heeft op de democratie (Warren, 2004). Het ondermijnt namelijk het vertrouwen dat burgers hebben in de regering, waardoor het volk niet meer op het algemeen belang inspeelt en voortaan zijn focus legt op beperkte domeinen waar het wel die controle over kan hebben. De macht van burgers om collectieve beslissingen te beïnvloeden via het spreken en stemmen wordt dus door corruptie ontnomen (Warren, 2004).

Dat corruptie veelvoorkomend is, blijkt uit de jaarlijkse rapporten van Transparency International (TI), een NGO die corruptie tegen tracht te gaan. Uit een rapport van 2019 onder Latijns Amerikaanse en Caribische inwoners (Pring & Vrushi, 2019) blijkt dat 85% van mening is dat corruptie in de regering een groot probleem is. Peru scoort hierop het hoogst (96%), gevolgd door Colombia (94%), Argentinië (93%) en de Dominicaanse Republiek (93%). Opvallend is dat de percentages van kleine staten uit de regio, zoals Guyana en Barbados, veel lager zijn. Daarnaast zijn de meeste inwoners uit deze twee kleine staten van mening dat de staat corruptie effectief tegengaat, in tegenstelling tot inwoners uit de grote staten in de regio. Is dit toeval of kan kleinschaligheid de mate van corruptie verklaren? Deze link tussen bevolkingsgrootte en corruptie wordt tot nu toe niet genoeg onderzocht, maar kan gunstig zijn voor veel kleine staten. Als blijkt dat kleine staten minder corrupt zijn, vechten onafhankelijkheidsbewegingen voortaan niet alleen in de naam van het recht van zelfbeschikking of mensenrechten, maar ook voor het bereiken van deugdelijk bestuur zonder corruptie (Knack & Azfar, 2000, p. 4).

Dit onderzoek gaat in op de relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie voor de zoektocht naar meer integriteit in het bestuur. Deze relatie wordt onderzocht aan de hand van de volgende hoofdvraag: *'Is er een relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie en hoe kan het al dan niet bestaan van deze relatie worden verklaard?'* Uit dit onderzoek blijkt dat kleine staten gemiddeld minder corrupt zijn en dat de grote oorzaak hiervan ligt in de Britse kolonisatie, die als grootmacht het voortouw nam voor anti-corruptie

maatregelen. Daarnaast is er in kleine staten een lagere afstand tussen kiezers en gekozenen en speelt ideologie nauwelijks een rol, waardoor integriteit zwaarder weegt. Deze vraag naar integriteit leidt echter niet altijd tot minder politieke corruptie, waardoor kleinschaligheid en politieke corruptie niet een evidente relatie hebben.

Deze scriptie begint met een samenvatting van de literatuur over politieke corruptie en de rol van bevolkingsgrootte. Daarna worden de probleemstelling en de hypotheses behandeld. Vervolgens benoem ik de conceptualisatie en operationalisatie, gevolgd door een uitleg van de gekozen onderzoeksdesign, casusselectie en onderzoeksmethode. Daarna behandel ik de kwantitatieve analyse en wordt het eerste deel van de hoofdvraag beantwoord. Hierna wordt de keuze voor Barbados als casestudie verdedigd en begint de kwalitatieve analyse, waarin antwoord gegeven wordt op het tweede deel van de hoofdvraag. Ten slotte worden de belangrijkste bevindingen en implicaties uit dit onderzoek benoemd in de conclusie.

2. Theoretisch kader

2.1 Corruptie in democratieën en in niet-democratieën

Al sinds de tijd van de Grieken waren er zorgen over het misbruiken van publieke macht. Toch werden er in die tijd veel handelingen niet als corrupt gezien, wat vooral te danken was aan het hoge aantal absolute monarchieën (Warren, 2004). Ook tegenwoordig wordt corruptie veel onderzocht. Zo blijkt het dat corruptie economische groei vermindert, de kwaliteit van het bestuur verzwakt en de mate van geloof van burgers in politieke instituties vermindert (Pellegata, 2013, p. 1195). Corruptie komt in het ene land meer voor dan in het andere en dit trekt de interesse van veel politieke wetenschappers. Er zijn wetenschappers die zich buigen over de relatie tussen de regeringsvorm en corruptie. Zo zouden democratieën minder corrupt zijn dan niet-democratieën (Rock, 2009; Cooper Drury, Kriekhaus & Lusztig, 2006; Pellegata, 2013). Dit verschil ontstaat doordat politici in democratieën calculaties maken alvorens corrupt te handelen. De waarden van legale activiteiten, zoals overheidslonen, worden door politici afgewogen tegen de waarde van corruptie (de waarde die corruptie oplevert min de kans om betrapt te worden) (Rock, 2009, p. 57). Politici hebben als doel om kiezers te overtuigen van hun intrinsieke betrouwbaarheid om hun positie te behouden. De verwachting is dus dat er in democratieën een lagere mate van corruptie is, omdat politici steeds de kans hebben hun positie te verliezen bij nieuwe verkiezingen (Pellegata, 2013, p. 1196).

Naast de regeringssystemen zoeken wetenschappers ook naar verbanden tussen corruptie en bijvoorbeeld historische en culturele tradities (Treisman, 2000), economische ontwikkeling (Cooper Drury, Kriekhaus & Lusztig, 2006; Treisman, 2000), kiesstelsels en rechtssystemen (Treisman, 2000; Kunicová & Rose-Ackerman, 2005). Daarnaast zijn er wetenschappers zoals Knack en Azfar (2000) die de relatie tussen de grootte van een staat en het democratisch gehalte onderzoeken. Dahl en Tuft (in Anckar, 1999, p. 30) concludeerden bijvoorbeeld dat kleine staten homogener zijn, waardoor ze beschikken over een beter functionerend bestuur. De redenering hierachter is dat het gedrag veelal hetzelfde is onder burgers, dat schendingen van wetten zichtbaarder zijn en dat sancties makkelijker te monitoren zijn. Hoewel de bevolkingsgrootte dus vaker gekoppeld wordt aan het democratiegehalte van een staat, zijn er ook wetenschappers die de focus hebben gelegd op politieke corruptie. Deze literatuur wordt hieronder behandeld.

2.2 Verband bevolkingsgrootte en corruptie

Literatuur waarin de grootte van staten gekoppeld wordt aan de mate van een goed bestuur dateert al uit de tijd van Plato en Aristoteles. Beide filosofen prefereerden kleine populaties, omdat het met kleine populaties nog mogelijk was om het bestuur te controleren (Knack & Azfar, 2000, pp. 1-2). Vandaag de dag zijn de kleine staten niet meer te vergelijken met de Griekse *polis* en zijn er meer argumenten in de politieke wetenschappen over waarom kleine staten juist corrupter zijn. Deze argumenten en de argumenten van hen die minder corruptie in kleine staten verwachten worden in de volgende twee delen behandeld.

2.2.1 Het eerste kamp: meer corruptie in kleine staten

Volgens onderzoekers uit dit kamp zijn er veel nadelen verbonden aan kleinschaligheid van staten. Veel belangrijke nadelen die worden genoemd zijn gegrond in de economie, die nadelige effecten hebben op de publieke sector. Zo benoemen onderzoekers zoals Larmour en Barcham (2006) de tekortkomingen in de publieke sector en de ineffectieve anti-corruptie instituties die in kleine staten bestaan. Ook Knack en Azfar (2000) wijzen op de schaarste van fiscale bronnen in kleine staten, waardoor er te weinig geld is om eerlijke en goede ambtenaren aan te stellen.

Daarnaast wordt er vaak gewezen op de informele relaties en gepersonaliseerde politiek die bestaan in kleine staten (Veenendaal, 2019; Larmour 2005), welke de kans groter maken dat gekozenen politici veel van hun kiezers kennen en de netwerkcorruptie vergroot wordt (Chêne, 2010). Volgens Duncan en Woods (2007, p. 209) wegen in kleine eilandstaten

persoonlijkheden van politici en persoonlijke relaties zwaarder dan ideologische belangen voor kiezers. Doordat persoonlijke relaties belangrijk zijn in kleine staten, is de kans groot dat persoonlijke en zakelijke contacten daar met elkaar verweven zijn (Schotborgh-van de Ven, 2019, p. 110). Dit heeft weer als gevolg dat politici zich bij het maken van beslissingen laten beïnvloeden door het feit dat een bepaald beleid vrienden of familie kan raken. Door middel van een ‘dubbele loyaliteit’ voelt de bestuurder druk vanuit zijn directe sociale omgeving om zich niet te houden aan de regels en voorschriften (Schotborgh-van de Ven, 2019, p. 270). Een ander nadeel van kleinschaligheid is volgens Nauta (2007) dat er tijdens verkiezingen vooral veel corruptie is, omdat met slechts een paar stemmen al één zetel gewonnen kan worden. Politici voelen hierdoor de druk om burgers om te kopen, waardoor politieke patronage vooral ontstaat in kleine staten (p. 135).

2.2.2 Het tweede kamp: minder corruptie in kleine staten

Met het gezegde ‘*Small is beautiful*’ (Corbett, 2015, p. 59) wordt bedoeld dat kleine staten in het voordeel zijn om consensus te bereiken bij onderwerpen die van gemeenschappelijk belang zijn. Naast de positieve gevolgen voor de democratie, leidt kleinschaligheid volgens het tweede kamp ook tot een vermindering van corruptie. De kleine sociale afstand tussen leiders en burgers resulteert in meer participatie van kiezers en meer verantwoordelijkheid en transparantie van leiders (Corbett, 2015, p. 59). Ook James en Tufui (in Larmour, 2012, p. 100) concluderen met een onderzoek naar de eilanden van het Koninkrijk Tonga in Polynesië dat de persoonlijke aanpak in kleine staten goed is voor het bestuur: ‘Mensen ontmoeten hier ambtenaren, er is een grotere mate van transparantie en er zijn minder mogelijkheden tot corrupt handelen’. Volgens Larmour en Barcham (2006, p. 180) kunnen deze persoonlijke banden ertoe leiden dat iedereen weet wat er aan de hand is, waardoor het moeilijker is voor politici om ongezien corrupt te handelen.

Hoewel meer onderzoekers negatieve effecten verwachten door kleinschaligheid, lijken de empirische testen meer bewijs te vormen voor de positieve gevolgen van kleinschaligheid. Root (in Knack & Azfar, 2000, pp. 4-5) heeft met data van de *Transparency International Perception Index* van 1998 een regressietoets van zestig landen gedaan waaruit blijkt dat een hogere populatie significant gecorreleerd is met een hogere mate van corruptie. Ook Treisman (in Knack & Azfar, 2000, p. 6) ziet een negatief verband tussen bevolkingsgrootte en corruptie. Hij heeft data van de *Business International Corruption Index* van 1980 tot 1983 en die van het Transparency International van 1996 tot 1998 gebruikt. Zijn

theorie achter dit verband is dat het moeilijker is in grote staten om corruptie op te sporen, omdat de politie daar minder effectief te werk gaat dan politie in kleine staten.

2.2.3 Mogelijke verklaring: politieke systemen

Naast de verschillende onderzoeken over bevolkingsgrootte, zijn er ook onderzoeken gedaan om politieke corruptie te verklaren aan de hand van de institutionele kenmerken van staten. Volgens Kunicová en Rose-Ackerman (2005, p. 575) zijn staten met een evenredige vertegenwoordiging (EV) meer vatbaar voor corrupt gedrag rondom politici, dan meerderheidsstelsels. Daarnaast leiden parlementaire stelsels volgens hen tot meer corruptie dan presidentieel stelsels. Dit komt doordat er bij presidentialisme sprake is van een vaste termijn voor de president en omdat er minder macht ligt bij de wetgevende macht om de president te controleren, waardoor corruptie minder effectief bestreden kan worden. Ook is de regering niet afhankelijk van een meerderheid van het parlement, waardoor het parlement de regering niet kan controleren (Kunicová & Rose-Ackerman, 2005, pp. 585-587). Ankar (2008) heeft onderzocht hoe deze verdeling in kleine staten is. Volgens zijn onderzoek naar microstaten (staten met minder dan 1 miljoen inwoners) blijkt parlementarisme de meest dominante regeringsvorm te zijn. Daarnaast komt hij tot de ontdekking dat zeventien microstaten het meerderheidsstelsel gebruikten, tegenover negen met EV en drie met gemixte stelsels.

3. Probleemstelling en hypotheses

Volgens Knack en Azfar (2000) zijn de regressietoetsen van Root en Treisman niet betrouwbaar (in Knack & Azfar, 2000), omdat de auteurs de kleine corrupte staten niet hebben meegeteld. Hierdoor trekken de onderzoekers volgens hen de onterechte conclusie dat kleine staten minder corrupt zijn. In de loop der tijd hebben databanken van het Transparency International (TI) en de Wereldbank meer data verkregen over de kleinste staten. Het TI had in 1995 data over slechts 41 staten (Knack & Azfar, 2000, p. 8), maar dit is momenteel uitgebreid naar 195 (Freedom House, 2020b). Daarnaast waren de analyses die gedaan waren gericht op corruptie in het algemeen en niet specifiek politieke corruptie. Er ontbreekt dus nog een representatief onderzoek over de relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie waarin ook de kleine staten meegenomen worden.

Een ander gat in de literatuur is dat er geen goed onderzoek is gedaan naar de invloed van de afstand tussen kiezer en gekozenen met betrekking tot politieke corruptie. Dit zou een verklaring kunnen bieden voor een verschil tussen kleine en grote staten in hun mate van

corruptie. Onderzoekers zoals Kunicová en Rose-Ackerman (2005) hebben de mate van corruptie gemeten in verschillende districten, maar dit is niet gedaan voor verschillende grootten van staten. Hun assumptie is dat in kleine districten de afstand tussen kiezers en gekozenen kleiner is, waardoor corruptie sneller aan het licht komt en gestraft wordt. Of dit verband ook voor kleine staten tegenover grote staten standhoudt, moet nog onderzocht worden.

Het is dus nog onduidelijk of kleine of grote staten corrupter zijn en wat de invloed van de afstand tussen kiezers en gekozenen is op de mate van corruptie. Ik tracht daarom in deze scriptie de volgende hoofdvraag te beantwoorden: *‘Is er een relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie en hoe kan het al dan niet bestaan van deze relatie worden verklaard?’* Op basis van de verwachtingen van Kunicová en Rose-Ackerman (2005) over kleine districten en persoonlijke banden en op basis van Corbett (2015, p. 59) die meer participatie en verantwoordelijkheid van leiders verwacht in kleine staten, luidt mijn eerste hypothese als volgt:

H1: Er is minder politieke corruptie in kleine staten dan in grote staten.

Volgens Chêne (2010) leiden de gepersonaliseerde relaties tussen kiezers en gekozenen in kleine staten juist tot corrupte netwerken. Op basis van deze verwachting luidt de alternatieve hypothese:

H2: Er is minder politieke corruptie in grote staten dan in kleine staten.

Om er zeker van te zijn dat de relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie geen schijnrelatie is, zal getest worden op controlevariabelen. Deze variabelen zijn exogene factoren die het gevonden verband verklaren (Halperin & Heath, 2017, p. 420). Volgens Anckar (2008) komen de parlementaire systemen en meerderheidsstelsels het meest voor in microstaten, welke volgens Kunicová en Rose-Ackerman (2005) leiden tot minder corruptie. Dit zou dus kunnen betekenen dat de relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie vals is en de politieke systemen een betere verklaring vormen.

4. Conceptualisatie en operationalisatie

4.1 De kleine staat

Alvorens de analyse te starten zal ik een aantal complexe termen definiëren. Allereerst ‘de kleine staat’, welke bestaat uit twee elementen: de staat en zijn grootte. Voor ‘de staat’ worden alle landen die lid zijn van de Verenigde Naties gebruikt, omdat deze staten soeverein

zijn en dus hun eigen bestuur in de hand hebben. Daarnaast maakt Anckar (2008) ook alleen gebruik van soevereine staten in zijn onderzoek naar politieke systemen in microstaten, dus doe ik dit ook om consistent te blijven. Het tweede element, de grootte, wordt gemeten aan de hand van de bevolkingsgrootte. In dit onderzoek is namelijk de afstand tussen gekozenen en kiezers van belang als mogelijke verklaring voor de mate van corruptie. De grens van de bevolkingsgrootte is normaal gesproken arbitrair, dus zal er gebruik gemaakt worden van de conceptualisatie van de Wereldbank (2020c) die een maximale populatie van 1,5 miljoen hanteert. De Wereldbank doet veel onderzoek naar kleine staten en heeft als enige instantie uitgebreide informatie over corruptie in kleine staten.

4.2 Politieke Corruptie

Het tweede concept dat geconceptualiseerd moet worden is ‘politieke corruptie’. Politieke corruptie is een complex fenomeen en is daarom moeilijk in één duidelijke definitie uit te leggen (Pellegata, 2013, p. 1197). Ik gebruik de definiëring volgens de Wereldbank, omdat deze als enige data heeft over corruptie in kleine staten en data van de *Worldwide Governance Indicators* (WGI, 2020) ook gebruikt gaan worden voor de analyse. Politieke corruptie is volgens hen ‘het uitoefenen van publieke macht voor persoonlijke winsten, inclusief de kleine en grote vormen, als het overnemen van de staat door elites en persoonlijke interesses’ (WGI, 2020). Dit betekent dus dat gekozen bestuurders misbruik maken van hun macht en niet de interesses van de kiezers bij elkaar representeren, maar uit zijn op de verrijking van hun eigen (financiële) belangen (Kunicová & Rose-Ackerman, 2005).

Corruptie is moeilijk om te meten, omdat het ontstaat in het geheim en beide partijen er baat bij hebben om te zwijgen. Corruptie wordt dus gemeten aan de hand van een *proxy*, in dit geval de perceptie van corruptie. Het is mogelijk om hier een kanttekening bij te plaatsen. De mate waarin mensen iets als ‘corrupt’ ervaren verschilt per land (Kunicová & Rose-Ackerman, 2005, p. 577). Daarnaast zijn de banden tussen politici en kiezers vaak persoonlijk in kleine staten (Veenendaal, 2019), waardoor het mogelijk is dat de informatie die verschaft wordt niet adequaat is. Dit zou kunnen betekenen dat de werkelijke corruptie in kleine staten hoger is dan gemeten wordt. Toch kies ik er net zoals Kunicová en Rose-Ackerman (2005) voor om de perceptie van corruptie te meten, omdat dit de enige mogelijkheid is om corruptie in verschillende staten te vergelijken.

4.3 Democratie

Als laatste moet de term ‘democratie’ ook duidelijk gedefinieerd worden. Ik gebruik de conceptualisatie volgens het Freedom House, omdat deze instantie als enige alle kleine staten meeneemt in haar databases en omdat het Freedom House door veel onderzoekers (Knack & Azfar, 2000; Anckar, 2008; Kunicová & Rose-Ackerman, 2005; Treisman, 2000) gebruikt wordt als indicator van de democratische gehaltes van staten. Staten moeten aan de volgende vijf punten voldoen om geïnclassificeerd te worden als een volwaardige democratie: 1) er is een vrije en eerlijke electie, 2) de gekozenen moeten ook daadwerkelijk regeren, 3) er zijn competitieve partijen of andere politieke groepen, 4) de oppositie heeft een belangrijke rol en heeft macht en 5) de staat bezit over een hele hoge mate van autonomie (Treisman, 2000, p. 434). Staten worden vervolgens gerangschikt met een score van 0 (niet-vrij) tot 100 (vrij).

5. Onderzoeksdesign en casus selectie

Dit onderzoek wordt gedaan aan de hand van de *mixed-methods design*, waarbij kwalitatief en kwantitatief onderzoek gecombineerd worden (Tashakorri & Teddlie, 1998). Het berust zich op de richtlijnen van de *Nested analysis* van Lieberman (2005). Dit betekent dat het onderzoek begint met een statistische analyse van een groot aantal casussen en eindigt met een diepgaand onderzoek van een casus uit de grote steekproef. Het voordeel van de grote N-analyse is dat verschillende verklaringen en controlevariabelen getest kunnen worden (Lieberman, 2005) en daarnaast worden bepaalde *bias* verwijderd die ontstaan bij analyses met alleen een kleine N (Halperin & Heath, 2017, p. 231). De kleine N-analyse heeft als voordeel dat causaliteit beter onderzocht kan worden en dat vragen die in het eerste deel onduidelijk blijven beantwoord kunnen worden (Lieberman, 2005, p. 440).

In het eerste deel wordt een statistische analyse gedaan aan de hand van data van de Wereldbank’s ‘controle van corruptie index’ van 2018 en de *Database of Political Institutions 2017* voor informatie over de institutionele kenmerken van staten. De data van de Wereldbank zijn verzameld door interviews over verschillende landen om de perceptie van corruptie van inwoners te meten (Kunicová & Rose-Ackerman, 2005, p. 588) en geeft staten een waarde van -2,5 (hoge corruptie) tot 2,5 (lage corruptie). Voor het jaar 2018 zijn er data beschikbaar voor 43 kleine staten en 148 grote staten, wat betekent dat er data ontbreken voor slechts twee kleine staten, Monaco en San Marino. Omdat het aantal casussen dus erg dicht bij de totale populatie ligt, is de kans op toeval miniem (Lowndes, Marsh & Stoker, 2018).

Het tweede, kwalitatieve deel is afhankelijk van de uitkomsten uit het kwantitatieve onderzoek. Volgens de *Nested Analysis* zijn er twee scenario’s (Lieberman, 2005, p. 437).

Allereerst kunnen de uitkomsten uit het eerste deel robuust zijn. Dit betekent dat hypothese 1 of 2 aangenomen is. In dit geval is de kwalitatieve analyse theorie-testend en wordt een casus gekozen die door het model goed verklaard wordt en dus ‘op-de-lijn’ ligt. Het tweede scenario is dat er geen robuuste resultaten zijn en er dus geen verband is (nulhypothese). Dit betekent dat er opnieuw een model gecreëerd dient te worden die aan de hand van een casus nader onderzocht wordt. Deze casus hoeft echter niet ‘op-de-lijn’ te liggen.

6. Onderzoeksmethode

6.1 De kwantitatieve analyse

Het eerste kwantitatieve deel bestaat uit twee aparte toetsen via het statistische computerprogramma SPSS, waarvoor data verzameld zijn die zijn toegevoegd in een apart bestand. De analyse begint met een *independent sample t-test*. De afhankelijke variabele is de mate van politieke corruptie en is dus een interval-ratio variabele. Hoewel deze variabele aangeduid is als de ‘controle van corruptie’, meet deze variabele de perceptie en niet de controle van corruptie. De onafhankelijke variabele is bevolkingsgrootte. Dit is een ordinale variabele, waarbij kleine staten als 0 en grote staten als 1 gecodeerd worden. De test vergelijkt de gemiddelden van twee groepen (Field, 2013): de mate van politieke corruptie in kleine en in grote staten. Deze test gaat dus na welke hypothese klopt en welke verworpen kan worden.

Daarna wordt een meervoudige lineaire regressieanalyse gedraaid die de rol van bevolkingsgrootte en alternatieve verklaringen op politieke corruptie meet. Daarbij zal gebruik worden gemaakt van een hiërarchische regressie, omdat deze de N gelijk houdt voor alle onafhankelijke variabelen (Field, 2013, p. 322). In het eerste model zal weer gecontroleerd worden op de grootte van de staat met de dummyvariabele. Om te controleren of er ook een lineair verband is wordt de bevolkingsgrootte ook als interval-ratio variabele toegevoegd. Daarna wordt respectievelijk gecontroleerd op: Freedom House score (0-100 schaal), regeringsstelsel (dummyvariabele), kiesstelsels (dummyvariabele) en als laatste op de afstand tussen kiezers en parlementsleden. Deze afstand is gemeten door bevolkingsgrootte te delen door het aantal leden van het Huis van Afgevaardigden, ook wel de *Citizen:MP ratio* genoemd. Dit getal is het aantal kiezers dat elke afgevaardigde gemiddeld representeert. Alle stelsels en systemen met een mix worden gecodeerd tot 3 en worden buiten beschouwing gelaten.

6.2 De kwalitatieve analyse

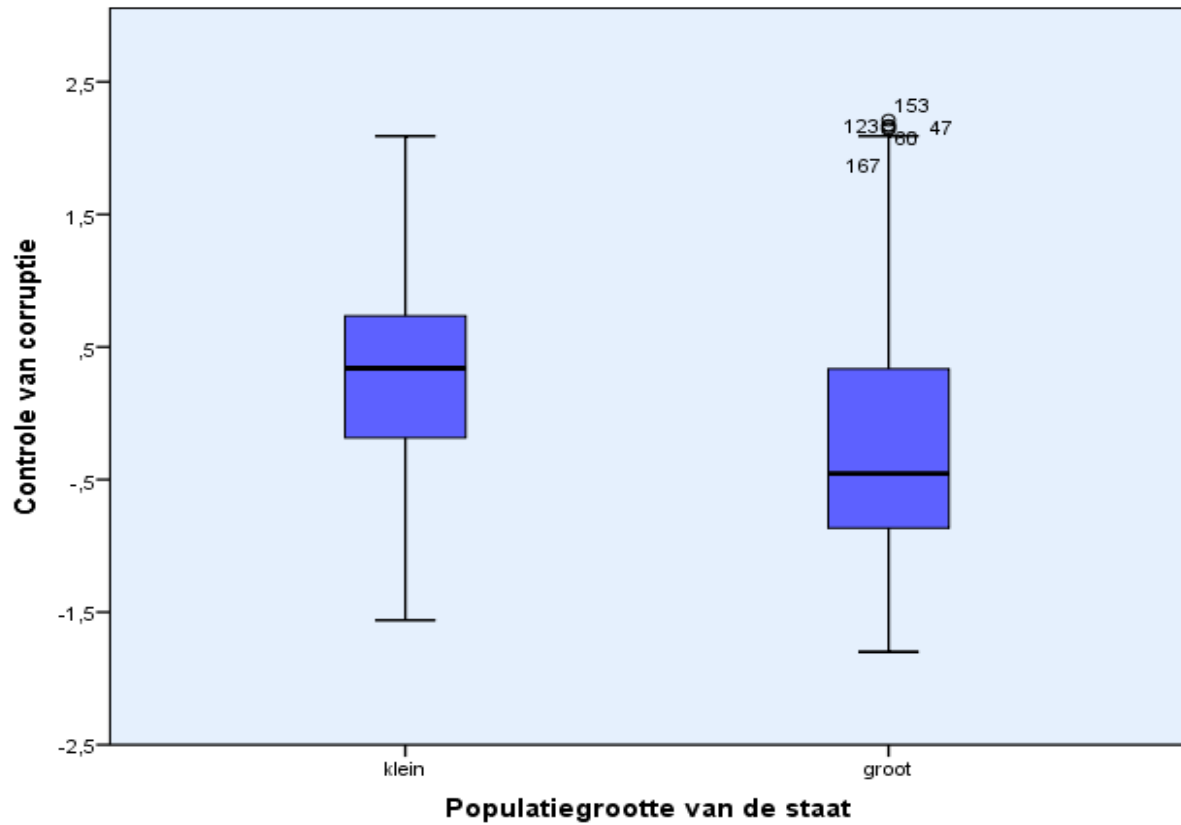
De kwalitatieve analyse zal gedaan worden aan de hand van een inhoudsanalyse. Hiermee ontdekken we tot zekere hoogte de gedachtes, gedragingen en preferenties van actoren (Halperin & Heath, 2017, p. 160). Om (selectie)bias tegen te gaan zullen er meerdere soorten primaire bronnen gebruikt worden, waardoor er een meer accurate weergave gegeven wordt (Thies, 2002). Met deze ‘triangulatie’ wordt daarnaast de betrouwbaarheid van het onderzoek versterkt (Halperin & Heath, 2017, p. 161). Allereerst zal gebruik gemaakt worden van rapporten van het Transparency International, omdat deze NGO veel gegevens heeft over corruptie in veel landen wereldwijd. Ook worden er twee interviews afgelegd. Het eerste interview is met dr. O. Nauta, wie gespecialiseerd is in het goede bestuur van kleine bestuurlijke entiteiten in de Cariben. Het tweede interview is met dr. P. C. M. Schotborgh-van de Ven, wie veel kennis heeft over fraude en corruptie in het Caribisch deel van het Koninkrijk. Zij heeft daarnaast als inwoner van Curaçao, ondanks dat dit land officieel niet behoort tot de ‘kleine staat’, veel informatie over de gevolgen van kleinschaligheid. Daarnaast zal ik mij ter ondersteuning buigen over de constitutie, het *charter* van het Gemenebest van Naties, de website van de overheid en speeches tijdens verkiezingen van Mia Mottley, de minister-president van Barbados.

7. Empirische resultaten

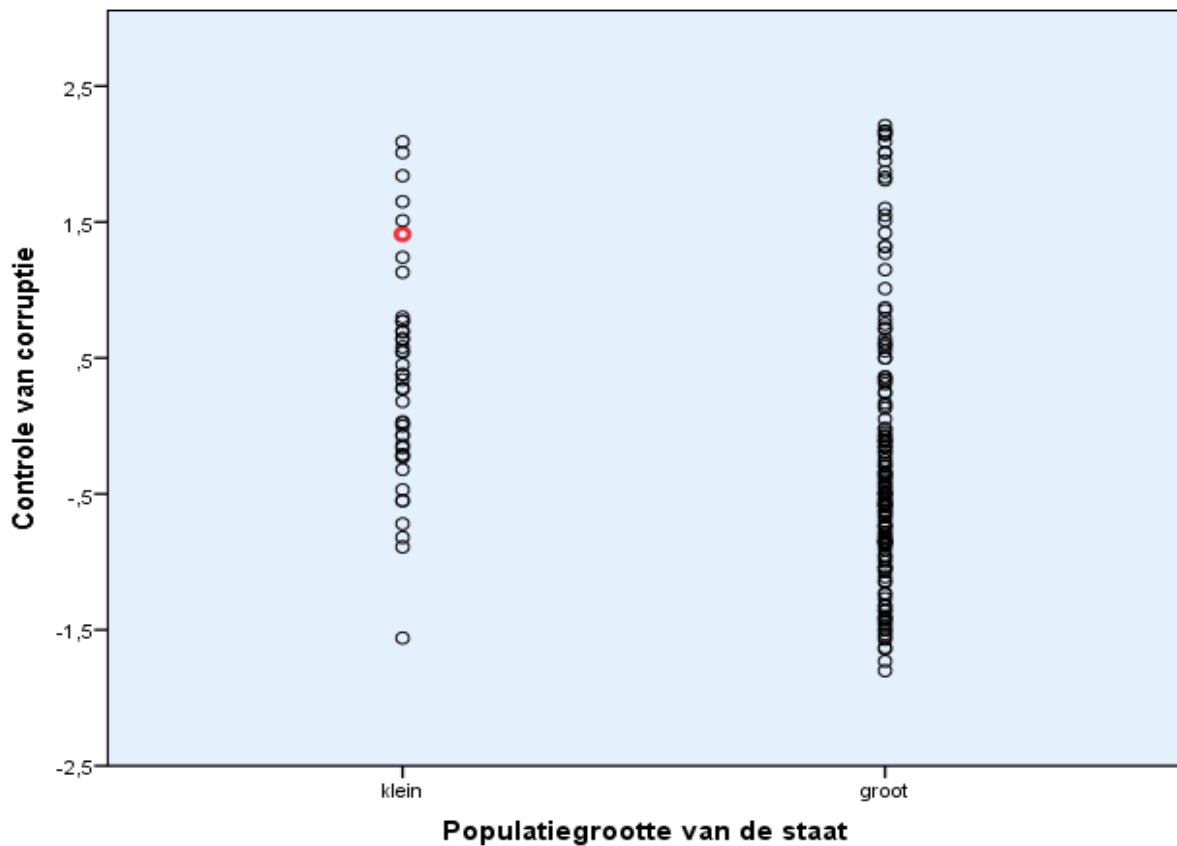
7.1 Het verschil tussen kleine en grote staten

In dit onderdeel worden de uitslagen van de statistische toetsen besproken om hypothese 1 of 2 te bevestigen dan wel te falsificeren. Allereerst worden de resultaten van de *independent sample t-test* behandeld. Uit de tabellen ‘*Group Statistics*’ en ‘*Bootstrap For Independent Samples Test*’ uit de appendix (bijlage 1) blijkt dat de ‘controle van corruptie’ hoger is voor kleine staten ($M = 0,35$; $SE = 0,13$) dan voor grote staten ($M = -0,21$; $SE = 0,08$). Dit verschil, 0,55, is statistisch significant, $t(83,7) = 3,739$, $p = 0,001$, en representeert een medium effect, $d = 0,57$. Dit betekent dat de grootte van een staat een medium effect heeft op politieke corruptie. Het gemiddelde van kleine en grote staten is ook te zien in de boxplot van figuur 1 en in de scatterplot in figuur 2. Hypothese 2 wordt dus verworpen en hypothese 1, dat er minder corruptie is in kleine staten, wordt aangenomen.

Figuur 1: Een boxplot van de mate van corruptie bij kleine en grote staten

Figuur 2: Een scatterplot van de mate van corruptie bij kleine en grote staten

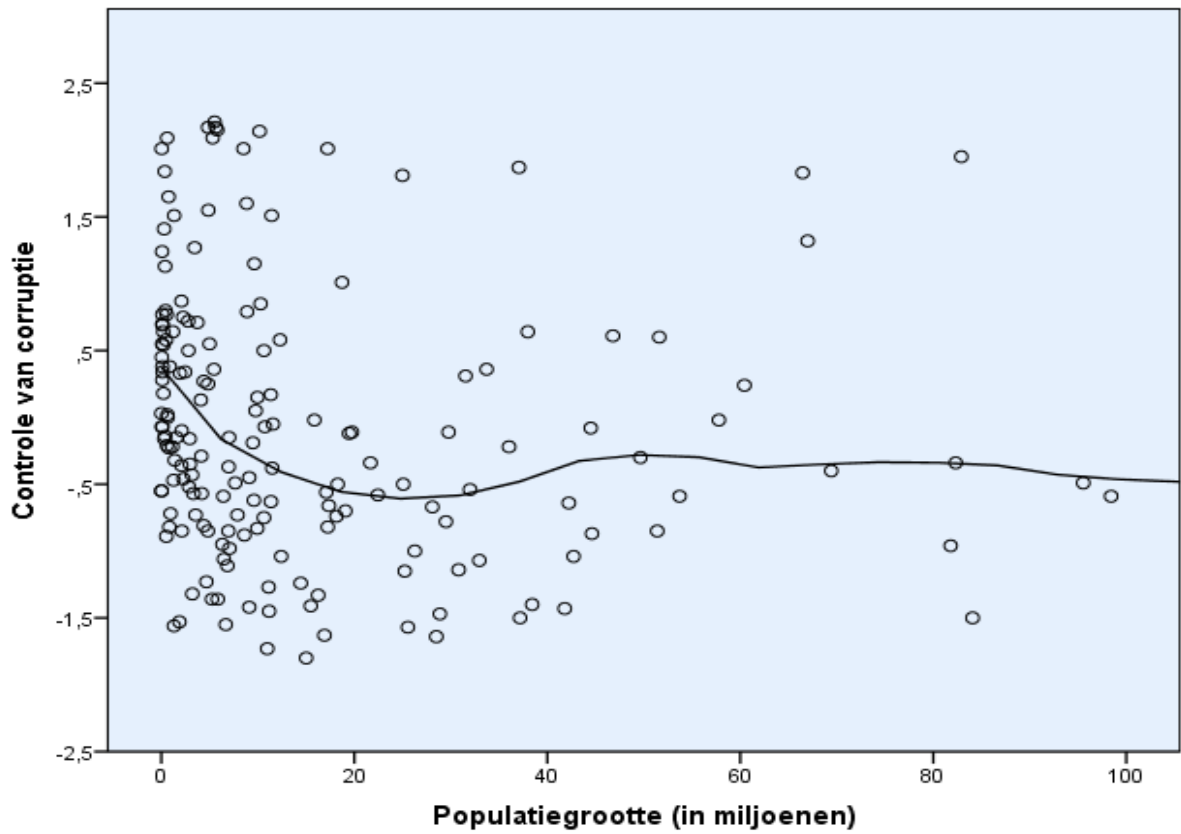

Een belangrijke kanttekening die gemaakt moet worden is dat er een aantal uitbijters zijn in dit model. Zo zijn er dertien casussen met een *standardized residual* (ZRE) boven 1,96, wat betekent dat deze casussen te ver van de voorspelde waarden afwijken. Dit is meer dan 5% van alle casussen, wat in theorie problematisch zou kunnen zijn voor het model. De uitbijters onder de grote staten hebben een hogere score voor de ‘controle van corruptie’ dan het model zou verwachten en de grootste uitbijters zijn terug te zien in de cijfers boven in de boxplot in figuur 1: New Zeeland (123), Singapore (153), Denemarken (47) en Finland (60). Wat opvalt is dat dit welvarende landen zijn met, op Singapore na, een Freedom House score boven 94.

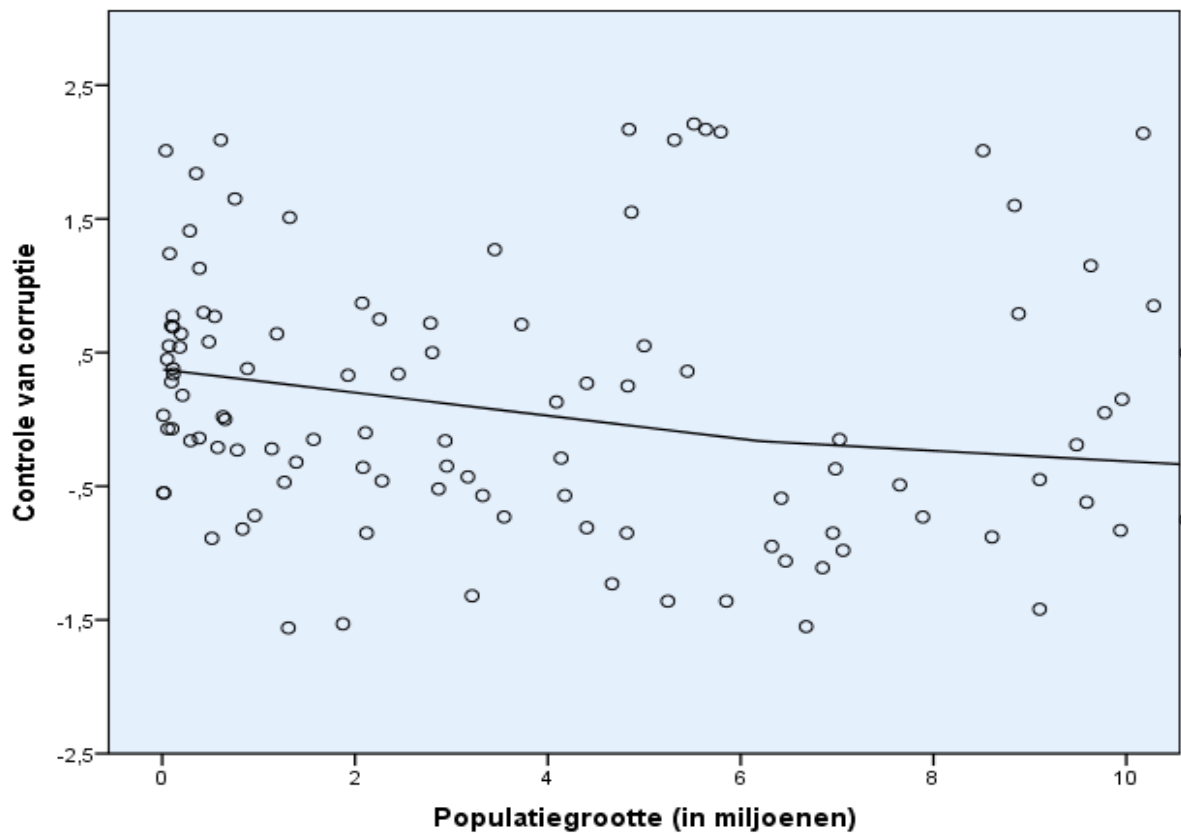
Er is onder de kleine staten slechts één uitbijter. Deze staat, gemarkeerd in figuur 2 met een gele cirkel, is Equatoriaal-Guinea met een corruptie score van -1,56. Zoals te zien is in zowel figuur 1 als 2 verlaagt deze casus het gemiddelde van alle kleine staten, maar niet genoeg om een invloedrijke casus te zijn. Zonder alle uitbijters zou het verband tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie nog sterker zijn geweest. Toch worden deze staten in het model gehouden, omdat er anders sprake is van *selection bias*. Hier hadden Knack en Azfar (2000) zoals eerder vermeld felle kritiek op.

Om erachter te komen of er ook een lineair verband is tussen bevolkingsgrootte en de ‘controle van corruptie’ is een lineaire regressieanalyse gedaan en zijn de resultaten in een scatterplot gezet. Deze zijn te zien in figuur 3 en 4. De lijn door de casussen heen is het gemiddelde bij alle waardes van de populatie en deze laat zien of er een lineair verband is. In figuur 3 zien we alle staten, behalve India en China, welke anders de x-as te ver uit zouden rekken. Bij staten met maximaal 25 miljoen inwoners zien we een sterke daling van de ‘controle van corruptie’ bij een stijging in de populatie. Ook in figuur 4 is dit verband terug te zien, maar dan voor staten met een populatie tot 10 miljoen. In deze figuur zien we de sterkste daling van de mate van corruptie bij staten tot 6 miljoen inwoners. Kortom, er is geen lineair verband voor de totale populatie.

Figuur 3: Een scatterplot van staten tot 100 miljoen inwoners

Figuur 4: Een scatterplot van staten tot 10 miljoen inwoners

7.2 De invloed van controlevariabelen op het verband tussen bevolkingsgrootte en corruptie

Om na te gaan of de alternatieve verklaringen een grote rol spelen in het in het hiervoor gevonden verband, zijn controlevariabelen toegevoegd aan de lineaire regressieanalyse. Tabel 1 rapporteert deze resultaten. Hieruit valt wederom af te lezen dat de B-coëfficiënt negatief is, wat betekent dat grote staten lager scoren op de ‘controle van corruptie’. De interval-ratio variabele ‘populatiegrootte’, dus de bevolkingsgrootte, heeft ook een negatieve waarde, maar is niet significant, wat betekent dat deze de waarden van de staten in de corruptie index niet kan verklaren. Dit komt doordat het verband niet lineair is, zoals vernoemd in 7.1.

Na het toevoegen van meerdere controlevariabelen in de hiërarchische regressie wordt het verband tussen de variabele ‘grootte staat’ en corruptie verzwakt. Als we kijken naar de *Adjusted Residual Square* (Adj. R²) voegt de variabele ‘Freedom House’ de hoogste verklaring toe aan het model. Deze variabele heeft 55% van de variantie van de ‘controle van corruptie’ verklaard. De bijbehorende B-coëfficiënt is 0,023. Dit betekent dat als de score van het Freedom House met 1 punt toeneemt, de ‘controle van corruptie’ met 0,023 toeneemt. Dit verband kan verklaard worden aan de hand van de theorie dat corrupte politici makkelijker afgezet worden in democratieën dan in niet-democratieën, waardoor politici in democratische staten minder snel overgaan tot corrupt handelen (Rock, 2009; Cooper Drury, Kriekhaus & Lusztig, 2006; Pellegata, 2013). Een belangrijke kanttekening hierbij is dat het Freedom House (2020b) ook zelf controleert op de mate waarin politieke corruptie effectief bestreden wordt. Dit betekent dat er sprake is van een *simultaneity bias*, waarbij de onafhankelijke en de afhankelijke variabele wederzijds afhankelijk zijn. De assumptie dat de standaardfouten onafhankelijk van elkaar moeten zijn (Field, 2013) wordt dus geschonden. Door middel van de *Durban-Watson test* is gecontroleerd of de residuen daadwerkelijk gecorreleerd zijn. De waarde van deze test is 1,821, wat betekent dat er geen sprake is van autocorrelatie. Hoewel er dus in theorie voldaan wordt aan de voorwaarden van de regressie, is het goed om sceptisch te blijven over de gevonden relatie tussen de variabelen ‘Freedom House’ en ‘controle van corruptie’.

Een andere belangrijke toevoeging is de controlevariabele ‘regeringsstelsel’, welke ook zorgt voor een hogere verklaring van het totale model. Deze dummyvariabele heeft een B-waarde van -0,383, wat betekent dat presidentiële systemen lager scoren op de ‘controle van corruptie’ dan parlementaire systemen. Zoals ik verwachtte aan de hand van eerder onderzoek van Anckar (2008) komen parlementaire systemen relatief veel meer voor in kleine staten dan in grote staten.

Tabel 1. Lineair regressiemodel van de mate van politieke corruptie

	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	Model 5	Model 6
(Constante)	0,241 (0,144)	0,241 (0,144)	-1,803** (0,225)	-1,406** (0,225)	-1,392** (0,258)	-1,391** (0,257)
Grootte staat (Ref. = kleine staat)						
Grote staat	-0,382* (0,171)	-0,381* (0,177)	0,147 (0,145)	0,201 (0,154)	0,196 (0,160)	0,204 (0,166)
Bevolkingsgrootte		-1,664 ^E -11 (1,328 ^E -9)	-2,774 ^E -10 (7,516 ^E -10)	-3,712 ^E -10 (8,055 ^E -10)	-3,644 ^E -10 (8,095 ^E -10)	3,074 ^E -11 (2,722 ^E -9)
Freedom House			0,026** (0,002)	0,023** (0,002)	0,023** (0,002)	0,023** (0,002)
Regeringsstelsel (Ref. = parlementair)						
Presidentieel				-0,388** (0,131)	-0,388* (0,132)	-0,383** (0,138)
Kiesstelsel (Ref. = evenredige vertegenwoordiging)						
Meerderheidsstelsel					-0,013 (0,109)	-0,012 (0,110)
Citizen:MP ratio						-2,159 ^E -7 (1,369 ^E -6)
R ²	0,025	0,025	0,562	0,589	0,589	0,589
Adj. R ²	0,019	0,012	0,554	0,578	0,575	0,572
N	157	157	157	157	157	157

Noot: OLS-regressiecoëfficiënten met standaardfouten tussen haakjes.

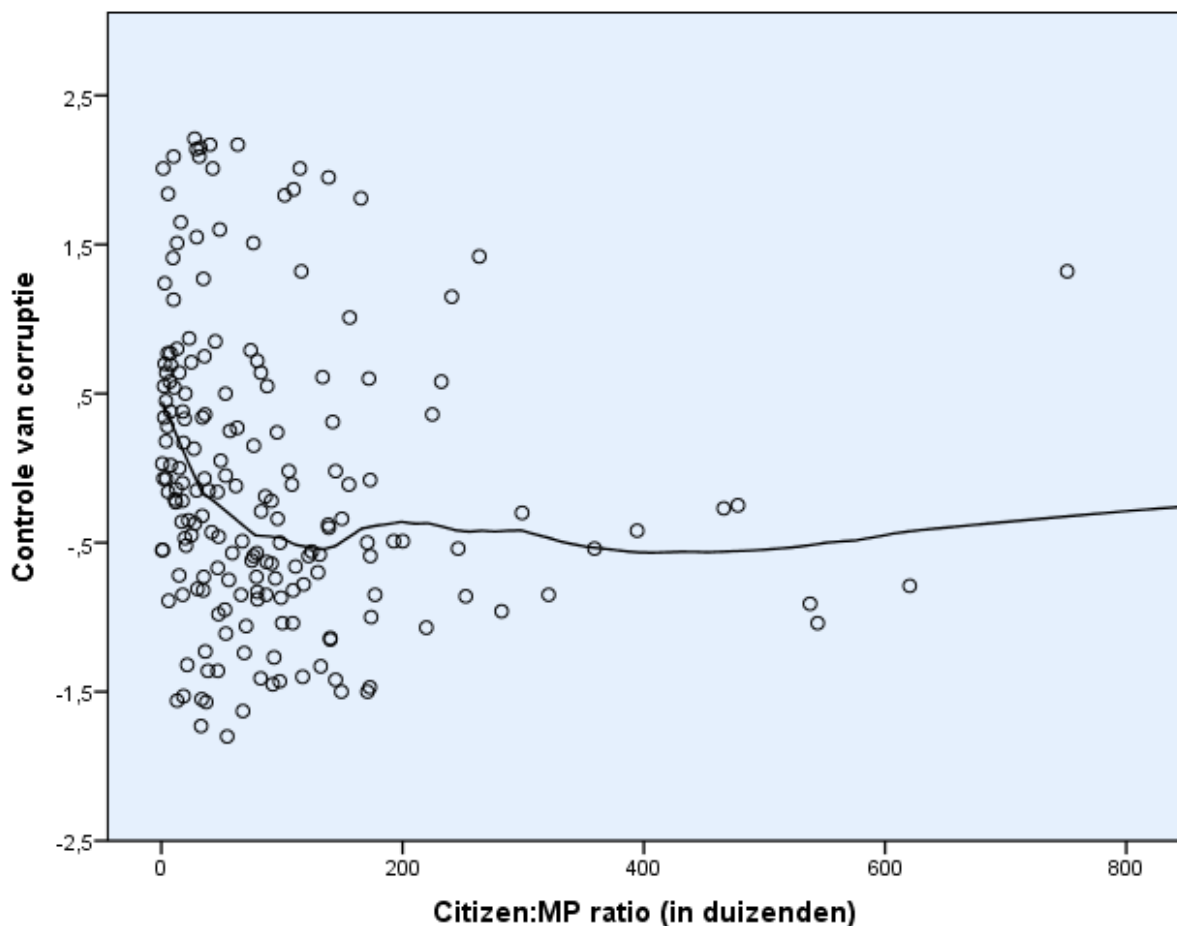
***p < 0,001, **p < 0,01, *p < 0,05

Om te controleren of kleine en grote staten te sterk gecorreleerd zijn met het type regeringsstelsel (multicollineariteit), is gebruik gemaakt van de *Variance Inflation Factor* (VIF). De waardes hiervan komen gemiddeld niet aanzienlijk boven 1, wat betekent dat er geen multicollineariteit is en we dus de resultaten kunnen vertrouwen. Als we terugkijken naar de uitbijters van het eerste deel van de analyse, hebben alle grote staten die hoog scoorde op de ‘controle van corruptie’ een parlementair stelsel. De best scorende kleine staten zijn Luxemburg, IJsland en Bhutan en deze staten hebben ook een parlementair stelsel. De slechtst scorende kleine landen zijn Djibouti, Equatoriaal-Guinea, de Maldiven en de Comoren, welke allemaal een presidentieel stelsel hebben. Het regeringsstelsel verklaart dus van alle onafhankelijke variabelen, en dus ook bevolkingsgrootte, het beste waarom bepaalde staten wel of niet corrupt zijn.

In het vijfde en zesde model is te zien dat de toevoeging van de variabelen ‘kiesstelsel’ en ‘*Citizen:MP ratio*’ geen verhoogde verklaarde variantie toevoegen aan het totale model. Waarom de variabele ‘*Citizen:MP ratio*’ niet significant is kan verklaard worden. Deze waarde kan lopen van 660 tot meer dan 2 miljoen. De afstand van 1 miljoen naar 2 miljoen geeft veel minder verschil in de mate van corruptie dan de afstand van 660 naar 40.000,

waardoor er geen lineair verband ontstaat. Het verband tussen deze afstand en de mate van corruptie zien we terug in figuur 5, waaruit we kunnen aflezen dat er een sterke daling is de 'controle van corruptie' bij het toenemen van de variabele 'Citizen:MP ratio'. Dit verband geldt echter alleen tot een waarde van 150.000. Vanaf een 'Citizen:MP ratio' van 150.000 wordt de kans dat politici en kiezers elkaar kennen te klein, waardoor corruptie stijgt. Omdat er dus geen lineair verband is voor de totale groep casussen, is de variabele van 'Citizen:MP ratio' niet significant. Dit betekent echter niet dat de afstand tussen kiezers en gekozenen helemaal geen invloed heeft. Er zijn namelijk veel landen die een *Citizen:MP ratio* hebben die lager is dan 150.000, zoals te zien is in figuur 5.

Figuur 5: Een scatterplot van de Citizen:MP ratio

Al met al kan geconcludeerd worden dat kleine staten gemiddeld minder corrupt zijn dan grote staten. Dit wil alleen niet zeggen dat kleine staten niet corrupt zijn: dit betekent slechts dat ze minder corrupt zijn dan grote staten. Daarnaast blijkt de bevolkingsgrootte en de afstand tussen kiezers en gekozenen ook een verband te hebben met politieke corruptie, maar

is dit verband niet lineair. Wat als laatste blijkt, is dat de bevolkingsgrootte niet de enige verklarende factor voor corruptie is, maar samenhangt met het regeringsstelsel.

7.3 Verantwoording Barbados als typische casus

In het volgende deel van deze scriptie wordt antwoord gegeven op het tweede deel van de hoofdvraag: *‘Hoe kan de lagere mate van politieke corruptie in kleine staten verklaard worden?’* Omdat hypothese 1 bevestigd is moet volgens de richtlijnen van Lieberman (2005) gekozen worden voor een casus die past binnen het verklaarde statistische model. Er zal dus een ‘typische casus’ onderzocht worden, namelijk Barbados. Deze is in figuur 2 afgebeeld als de rode cirkel. De ‘typische casus’ is representatief voor een gevonden relatie en bevestigt of verzwakt de theorie van causaliteit (Seawright & Gerring, 2008, p. 299). Het eiland heeft een parlementair stelsel, wat veelvoorkomend is onder kleine staten en het behoort volgens het Freedom House (2020a) tot de categorie ‘free’ met een hoge score van 96.

Kleine staten scoren niet extreem hoog op de ‘controle van corruptie’ en Barbados is daar geen uitzondering van. Het doel van de casestudie is niet om te verklaren waarom Barbados niet corrupt is, maar om te verklaren waarom deze kleine staat minder corrupt is. De keuze voor een kleine staat in plaats van een grote staat heeft te maken met het feit dat kleine staten vaak in de literatuur vergeten worden, terwijl deze ons veel kunnen leren (Veenendaal & Corbett, 2015).

Mijn eerste verwachting is dat er in Barbados een gunstig politiek systeem is door het parlementaire stelsel, waardoor politieke corruptie zowel goed voorkomen als bestraft kan worden. Deze verwachting komt voort uit de analyses van Kunicová en Rose-Ackerman (2005). Mijn tweede verwachting is dat de lage politieke corruptie in Barbados te verklaren is door de kleine afstand tussen kiezers en gekozenen en de persoonlijke band die ze daardoor delen, waardoor er meer waarde wordt gehecht aan de integriteit van politici. Deze vraag naar integriteit leidt uiteindelijk tot minder politieke corruptie. Deze verwachting komt voort uit de eerder benoemde bevindingen van Duncan en Woods (2007). De integriteit die hier wordt genoemd verwijst naar ‘eerlijkheid of betrouwbaarheid bij het vervullen van officiële taken, die als tegenpool dienen tegen corruptie of misbruik van ambt’ (Armstrong, 2005, p. 1).

8. Kwalitatieve analyse

8.1 Barbados: een inleiding

Barbados is de meest oostelijke eilandstaat gelegen in het Caribisch gebied met een klein inwoneraantal van 286.641 (The World Bank, 2020a). Het eiland heeft volgens het Internationaal Monetair Fonds (2008) één van het hoogste inkomens per hoofd van de bevolking van de regio. Hiermee behoort het eiland tot de hoge inkomensgroep landen (The World Bank, 2020a; 2020b). Net als veel andere kleine staten is het een Britse kolonie geweest. Sinds 1966 is het eiland onafhankelijk geworden, maar het heeft altijd sterke relaties gehouden met de Britten door het Gemenebest van Naties, waar het lid van is sinds zijn officiële onafhankelijkheid (The Commonwealth, 2020b). Corruptie is in Barbados volgens de gegevens van het Transparency International (Bak, 2019) redelijk goed. Het stond namelijk in 2018 als 25^e wereldwijd van de laagste scores in de percepties van corruptie. Barbados is daarmee de succesvolste staat van de regio in het tegengaan van corruptie (Bak, 2019).

8.2 Het politieke systeem van Barbados

Door de Britse kolonisatie volgt Barbados nog steeds het Westminster model, dus heeft de staat een parlement met een tweekamerstelsel. Het parlement bestaat uit 21 benoemde Senatoren en 30 gekozen leden van het Huis van Afgevaardigden (Barbados Integrated Government, 2020a). De senatoren worden door de *Governor-General* benoemd, zowel uit voordracht van de minister-president en de leider van de oppositie, als uit eigen voorkeur om bepaalde interesses te representeren (Barbados Integrated Government, 2020c). De *Governor-General* representeert het staatshoofd, dus de Britse koningin Elizabeth II. Leden van het kabinet moeten afkomstig zijn uit het parlement en worden gekozen door de minister-president, wie op zijn beurt komt uit het Huis van Afgevaardigden. Het Huis van Afgevaardigden wordt samengesteld door middel van het *first-past-the-post* systeem, waarbij een relatieve meerderheid van de stemmen een vereiste is (Barbados Integrated Government, 2020a). Barbados wordt voor deze verkiezingen opgedeeld in 30 kiesdistricten, die elk één afgevaardigde kiezen. Hoewel er meerdere politieke partijen concurreren, wordt Barbados mede dankzij het meerderheidsstelsel gedomineerd door twee politieke partijen: de *Barbados Labour Party* (BLP) en de *Democratic Labour Party* (DLP). Momenteel wordt de regering geleid door een vrouwelijke minister-president Mia Amor Mottley van de BLP (Barbados Integrated Government, 2020b).

Volgens Oberon Nauta heeft Barbados een reputatie van deugdelijk bestuur, maar heeft dit eiland dit niet te danken aan zijn *checks-and-balances* (Nauta, 2007, p. 88). Zo hebben in Barbados de minister-president en de uitvoerende macht veel bevoegdheden. De minister-president bepaalt namelijk de kandidaten voor de *Governor-General*, een groot aantal Senatoren en de overige ministers. Wat wel effectief is aan het politieke systeem van Barbados, is dat het parlement beschikt over verschillende bevoegdheden om de regering te controleren zoals het vragenrecht en het recht van enquête (Nauta, 2007, p. 70). Hoewel de regering dus in enige mate afhankelijk is van het parlement, zijn de machten niet streng gescheiden.

8.3 Invloed Britse kolonisatie en het Gemenebest van Naties

Uit de interviews, de constitutie van Barbados en de informatie van het *charter* van het Gemenebest, blijkt dat veel tradities van de Britten terugkomen in de Barbadaanse fundamentele wetten en dat de Britse invloed verklaart waarom Barbados laag scoort op corruptie. Zo benoemde geïnterviewde dr. O. Nauta (bijlage 2A) dat het eiland op Engeland na het langst zittende, onafgebroken parlement van de wereld heeft: ‘Dit maakt dat de politieke mores daar eigenlijk veel rustiger tot stand zijn gekomen. Barbados heeft natuurlijk een hele oude politieke traditie waarin ook de hele Engelse manier van politiek bedrijven al eeuwenlang bestaat’ (bijlage 2A). Volgens hem heeft dit de grootste rol gespeeld in het deugdelijke bestuur van Barbados. Deze gedachtegang wordt ook ondersteund door geschreven wetten van Barbados. Zo is de Britse traditie weerspiegeld in de wet van Barbados (Standing Orders of the Honourable the House of Assembly of Barbados, 2019) waarin het gewenste beschaafde gedrag van parlementariërs tot in details uitgeschreven staan. Ook zien we de professionaliteit van de Britten terug in de Barbadaanse constitutie, die opgesteld was na de onafhankelijkheid van de Britten. Zo staat er expliciet in de wet dat politici die corrupt hebben gehandeld rondom verkiezingen niet gekwalificeerd kunnen worden voor het Huis van Afgevaardigden (The Barbados Independence Order, 1966, art. 38 lid 1).

De Britten hebben op twee manieren een positief effect gehad op de voormalige koloniën. Allereerst via de invloeden van het Gemenebest van Naties. Een fundamentele waarde die ook genoemd wordt in hun *charter* is dat ze een goed bestuur promoten door middel van de rechtsstaat, om transparantie en verantwoording te garanderen en door nationale en internationale corruptie uit te roeien (The Commonwealth, 2012; 2020a). Ten tweede hebben volgens geïnterviewde dr. O. Nauta (bijlage 2A) de Britten een cynisch bestuursstelsel overgedragen. Er zijn onafhankelijke bestuursorganen die op basis van strikte

regels mensen werven voor publieke voorzieningen, waardoor mensen worden aangenomen op basis van hun kennis en kunde en niet op basis van persoonlijke relaties (bijlage 2A). Dit standpunt wordt ondersteund door de constitutie van Barbados (The Barbados Independence Order, 1966) in de artikelen 93-102, waarin tot in detail uitgeschreven staat hoe functies zoals politiek en juridische ambtenaren verkozen moeten worden.

Uit deze bronnen blijkt dus dat Barbados een politiek systeem bezit waarin continuïteit, zekerheid en professionaliteit van het Barbadaanse parlement een groot aandeel hebben. De *checks-and-balances* die volgens Kunicová en Rose-Ackerman (2005) reden zijn waarom parlementaire stelsels minder corrupt zijn, gelden dus niet voor Barbados. De invloed van de Britse kolonisatie en de tradities, procedures en wetten die door de Barbadianen zijn overgenomen werken corruptie tegen. Al deze informatie geeft dus een bevestiging van mijn eerste verwachting, maar wel door andere redenen dan ik in eerste instantie verwachtte.

8.4 De invloed van het ontbreken van ideologie op integriteit

Wat opvalt aan Barbados, vergeleken met grote staten, is dat de politieke partijen DLP en BLP erg overeenkomen en ideologische belangen gering zijn. Ook uit het interview met dr. O. Nauta (bijlage 2A) blijkt dat alledaagse noden veel hoger op de politieke agenda staan dan ideologieën, waardoor persoonlijke aanvallen veel meer gebruikt worden. ‘Ze leven echt van salarisstrook op salarisstrook’. Die persoonlijke aanvallen zijn ook sterk terug te zien in de speeches van Mia Mottley rondom de verkiezingen van 7 mei 2018. Zo haalt ze uit naar Christopher Sinckler, de toenmalige DLP Minister van Financiën: *‘I want you to know that I will not be the kind of leader who signs and has people selling property belonging to the government and you read about it on the front page’* (BLP News, 2018, 5 maart).

Wat daarnaast opvalt is dat Mottley nauwelijks de specifieke doelen van haar politieke partij bespreekt in haar speeches (BLP News, 2018, 30 januari). Haar focus ligt op persoonlijke verhalen over haar liefde voor Barbados en haar belofte om een integere leider te worden. Volgens haar is het verschil tussen de BLP en DLP dan ook dat haar politieke partij het volk in plaats van het welzijn van politici op de eerste plek zet. Er is dus een overeenkomst in de informatie uit de interviews en de speeches rondom de verkiezingen die ik heb onderzocht. Ze ondersteunen beiden mijn tweede verwachting dat er meer waarde wordt gehecht aan de integriteit van politici. In het deel hieronder wordt nagegaan of dit ook direct verbonden is met politieke corruptie.

8.5 Direct gevolg van kleinschaligheid: persoonlijke relaties

Hoewel integriteit zwaarder lijkt te wegen in kleine staten, is er geen consensus over de vraag of dit ook leidt tot minder corruptie. Dit komt namelijk naar voren in de tegenstrijdige informatie die ik heb verkregen. Het laatste rapport van het Transparency International's *Global Corruption Barometer* (Pring & Vrushi, 2019) ondersteunt namelijk mijn tweede verwachting, terwijl de geïnterviewden over het algemeen sceptisch zijn tegenover kleinschaligheid. Het blijkt namelijk uit dit rapport van 2019 dat 25% van de Barbadianen van mening is dat ambtenaren op nationaal niveau corrupt zijn en slechts 15% van de Barbadianen deelt deze mening over lokale ambtenaren (Pring & Vrushi, 2019). Dit ondersteunt de gedachte dat hoe dichter ambtenaren staan bij de kiezers, hoe persoonlijker hun band is en hoe zwaarder integriteit weegt voor de kiezers. Geïnterviewde dr. P. C. M. Schotborgh-van de Ven (bijlage 2B) ondersteunt deze gedachte tot op zekere hoogte. Zo meent zij dat integriteit zwaar weegt in kleine staten, en dat het meteen opvalt als een persoon met een publieke functie opeens met een dure auto rijdt, terwijl iedereen weet hoeveel die publieke baan oplevert. 'Ik zie ook door die kleinschaligheid dat je dingen veel moeilijker kan verbergen in een kleinschalige samenleving. We zitten zo dicht op elkaar, we weten allemaal waar het over gaat' (bijlage 2B).

Toch is er volgens dr. P. C. M. Schotborgh-van de Ven (bijlage 2B) geen direct verband tussen kleinschaligheid en corruptie, omdat kleinschaligheid zowel corruptie tegengaat als bevordert. Het gebeurt namelijk dagelijks dat het volk te angstig is om politici te verdenken van corruptie, omdat iedereen afhankelijk van elkaar is waardoor de aanklager in de toekomst in problemen gebracht kan worden. Dat dit ook het geval is in Barbados, blijkt uit een onderzoek van Alleyne, Weekes-Marshall en Arthur (2013) naar klokkenluiders in Barbadaanse organisaties. Hieruit kwam naar voren dat respondenten niet bereid zijn om te klokkenluiden als het gaat om individuen die dicht bij hen staan. Dit ondersteunt de verwachting dat persoonlijke relaties zwaar wegen in Barbados.

Ook geïnterviewde dr. O. Nauta (bijlage 2A) is sceptisch tegenover kleinschaligheid. Volgens hem is de druk vanuit de maatschappij te groot op politici om rekening te houden met individuele belangen van kiezers en is de incentive groot om kiezers om te kopen. Deze gedachte wordt alleen niet ondersteund door het laatste rapport van het Transparency International. Daaruit blijkt namelijk dat het percentage inwoners van Barbados en andere kleine staten dat het aanbod kreeg om hun stem in te ruilen voor gunsten of geld veel lager is dan dat van grote staten in de regio (Pring & Vrushi, 2019). Op basis van deze tegenstrijdige informatie kan mijn tweede verwachting niet aangenomen worden.

9. Conclusie

De hoofdvraag van deze scriptie luidt: *'Is er een relatie tussen bevolkingsgrootte en politieke corruptie en hoe kan het al dan niet bestaan van deze relatie worden verklaard?'* Het eerste deel van de vraag werd onderzocht aan de hand van een statistische analyse en het tweede deel aan de hand van een casestudie van Barbados. Dit onderzoek heeft de oproep van Knack en Azfar (2000) om ook de allerkleinste staten mee te nemen in onderzoek naar corruptie voldaan door middel van een statistische regressieanalyse van 191 staten. Daarnaast heeft de kwalitatieve analyse van Barbados een hoge generaliseerbaarheid, omdat typische casussen over het algemeen representatief zijn (Seawright & Gerring, 2008). De staten die Barbados specifiek representeert zijn democratische kleine staten met een parlementair stelsel en een gemiddeld tot lage mate van politieke corruptie.

De eerste hypothese, dat er minder politieke corruptie is in kleine staten, is bevestigd met verschillende statistische analyses. Een belangrijke toevoeging aan de huidige literatuur is dat dit verband alleen geldt voor staten met een bevolkingsgrootte onder 25 miljoen. Mijn verklaring hiervoor is dat er in staten met meer dan 25 miljoen inwoners er een te grote afstand tussen kiezers en gekozenen is, waardoor het verband niet lineair is.

Wat blijkt uit zowel de kwantitatieve analyse als de kwalitatieve analyse, is dat de politieke stelsels de mate van politieke corruptie beter verklaren dan bevolkingsgrootte. Mijn eerste verwachting voor Barbados was dat het parlementaire stelsel gunstig is voor het tegengaan van corruptie, welke ik heb kunnen bevestigen. Hoewel het niet zozeer ligt aan de *checks-and-balances*, zoals de theorie Kunicová en Rose-Ackerman (2005) voorspelde, lag de oorzaak bij de Britse kolonisatie die veel invloed heeft gehad op het deugdelijke bestuur in Barbados. Dit argument geldt ook voor veel andere kleine staten, omdat relatief de meeste leden van het Gemenebest van Naties behoren tot kleine staten en veel kleine staten een Brits koloniaal verleden hebben. De tweede verwachting was dat de kleine afstand tussen politici en kiezers in Barbados leidt tot een hogere vraag naar integriteit en dus tot minder politieke corruptie. Hoewel het blijkt dat integriteit zwaarder weegt in kleine staten, is er geen bewijs dat dit leidt tot minder politieke corruptie, waardoor mijn tweede verwachting niet bevestigd is. De argumenten in de literatuur over de effecten van kleinschaligheid op politieke corruptie blijft ondanks dit onderzoek tegenstrijdig.

Naar aanleiding van deze scriptie heb ik twee aanbevelingen voor vervolgend onderzoek. Ten eerste is er in de toekomst veldonderzoek nodig waarmee de effecten van een kleine afstand tussen kiezers en gekozenen beter onderzocht worden. Met veldonderzoek

ontstaat de mogelijkheid om te meten welke effecten van kleinschaligheid het zwaarst wegen op politieke corruptie. Ten tweede was dit onderzoek gericht op de verklaring van politieke corruptie door middel van onafhankelijke variabelen. Beide geïnterviewden (bijlage 2) attendeerden op het opleidingsniveau en het nationaal inkomen als cruciale variabelen. Deze variabelen, samen met de variabele 'Freedom House', zijn in de analyse achterwege gelaten, omdat ze wederzijds afhankelijk zijn met politieke corruptie. Zowel dr. O. Nauta (bijlage 2A) als dr. P. C. M. Schotborgh-van de Ven (bijlage 2B) menen dat er door een minder goed werkende economie meer incentives zijn voor corruptie, maar leidt corruptie volgens Kaufmann, Kraay en Zoido-Lobato (1999) weer tot een minder goed functionerende economie. Vervolgend onderzoek moet dus gericht zijn op de vraag hoe corrupte staten ontkomen aan zulke vicieuze cirkels.

Een belangrijk punt dat ik graag als laatste wil aankaarten, is dat dit onderzoek niet bedoeld is om aan te tonen dat kleine staten niet corrupt zijn. Waar dit onderzoek voor dient is om aan te tonen dat kleine staten **beter** scoren dan grote staten. Daarnaast zijn de waarden van politieke corruptie gebaseerd op de percepties van corruptie, dus zullen de werkelijke waarden ongetwijfeld hoger zijn. Er is dus voor heel veel staten nog een lange weg te gaan tot het bereiken van een integer bestuur.

10. Literatuurlijst

Wetenschappelijke bronnen

- Alleyne, P., Weekes-Marshall, D. A. & Arthur, R. (2013). Exploring Factors Influencing Whistle-blowing Intentions Among Accountants in Barbados. *Journal of Eastern Caribbean Studies*, 38(1), 35-62.
- Anckar, D. (1999). Homogeneity and Smallness: Dhal and Tufte Revisited. *Scandinavian Political Studies*, 22(1), 29-44.
- Anckar, D. (2008). Microstate Democracy: Majority or Consensus; Diffusion or Problem-Solving? *Democratisation*, 15(1), 67-85.
- Armstrong, E. (2005). *Integrity, Transparency and Accountability in Public Administration: Recent Trends, Regional and International Developments and Emerging Issues*. New York: United Nations.

- Chêne, M. (2010). *Corruption Challenges in Small Island Developing States in the Pacific Region*. Berlijn: Transparency International.
- Cooper Drury, A., Kriekhaus, J. & Lusztig, M. (2006). Corruption, Democracy, and Economic Growth. *International Political Science Review*, 27(2), 121-136.
- Corbett, J. (2015). Everybody Knows Everybody: Practising Politics in the Pacific Islands. *Democratization*, 22(1), 51-72.
- Duncan, T. N. & Woods, D. (2007). What About Us? The Anglo-Caribbean Democratic Experience. *Commonwealth & Comparative Politics*, 45(2), 202-218.
- Field, A. (2013). *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics* (vierde druk). Londen: SAGE Publications Ltd.
- Halperin, S. & Heath, O. (2017). *Political Research: Methods and Practical Skills*. New York: Oxford University Press.
- Kaufmann, D., Kraay, A. & Zoido-Lobaton, P. (1999). *Governance Matters*. Washington D.C: The World Bank.
- Knack, S. & Azfar, O. (2000). *Are Larger Countries Really More Corrupt?* Washington D.C: The World Bank.
- Kunicová, J. & Rose-Ackerman, S. (2005). Electoral Rules and Constitutional Structures as Constraints on Corruption. *British Journal of Political Science*, 35(4), 573-606.
- Larmour, P. (2005). *Corruption and Accountability in the Pacific Islands* (discussion paper). Australië: The Australian National University.
- Larmour, P. (2012). *Interpreting Corruption: Culture and Politics in the Pacific Islands*. Honolulu: University of Hawaii Press.
- Larmour, P. & Barcham, M. (2006). National Integrity Systems in Small Pacific Island States. *Public Administration and Development*, 26(2), 173-184.
- Lieberman, E. (2005). Nested Analysis as a Mixed-Method Strategy for Comparative Research. *American Political Science Review*, 99(3), 435-452.
- Lowndes, V., Marsh, D. & Stoker, G. (2018). *Theory and Methods in Political Science*. London; New York: Palgrave Macmillan.

- Nauta, O. (2007). *Checks-and-Balances in Caribische Bestuurssystemen: Een evaluatie van Aruba, de Nederlandse Antillen, Barbados, Anguilla en Saint Martin*. Amsterdam: Nauta & Van Gennip Advies.
- Pellegata, A. (2013). Constraining Political Corruption: An Empirical Analysis of the Impact of Democracy. *Democratization*, 20(7), 1195-1218.
- Rock, M. T. (2009). Corruption and Democracy. *The Journal of Development Studies*, 45(1), 55-75.
- Schotborgh-van de Ven, P. C. M. (2019). *De Wortels van Publieke Fraude en Corruptie in het Caribisch Deel van het Koninkrijk* (proefschrift Vrije Universiteit Amsterdam).
Opgevraagd van
<https://research.vu.nl/ws/portalfiles/portal/90037072/complete+dissertation.pdf>
- Seawright, J. & Gerring, J. (2008). Case Selection Techniques in Case Study Research: A Menu of Qualitative and Quantitative Options. *Political Research Quarterly*, 61(2), 294-308.
- Tashakorri, A. & Teddlie, C. (1998). *Mixed Methodology. Combining Qualitative and Quantitative Approaches*. Thousand Oaks: SAGE.
- Thies, C.G. (2002). A Pragmatic Guide to Qualitative Historical Analysis in the Study of International Relations. *International Studies Perspectives* 3, 351-372.
- Treisman, D. (2000). The Causes of Corruption: A Cross-National Study. *Journal of Public Economics*, 76(3), 399-457.
- Veenendaal, W. P. (2019). When Things Get Personal: How Informal and Personalized Politics Produce Regime Stability in Small States. *Government and Opposition*, 1-20.
- Veenendaal, W. P. & Corbett, J. (2015). Why Small States Offer Important Answers to Large Questions. *Comparative Political Studies*, 48(4), 527-549.
- Warren, M. E. (2004). What Does Corruption Mean in a Democracy? *American Journal of Political Science*, 48(2), 328-343.

Overige bronnen

- Bak, M. (2019). *Overview of Corruption and Anti-corruption in Antigua and Barbuda, Barbados, Dominica, Guyana, Jamaica, St Lucia, and Trinidad and Tobago*. Geraadpleegd op de website van Transparency International: <https://knowledgehub.transparency.org/helpdesk/overview-of-corruption-and-anti-corruption-in-antigua-and-barbuda-barbados-dominica-guyana-jamaica-st-lucia-and-trinidad-and-tobago>
- Barbados Integrated Government. (2020a). Parliament [informatie]. Opgevraagd op 18 mei 2020 van <https://www.gov.bb/Government/parliament>
- Barbados Integrated Government. (2020b). Prime Minister of Barbados [informatie]. Opgevraagd op 18 mei 2020 van <https://www.gov.bb/Government/prime-minister>
- Barbados Integrated Government. (2020c). The Senate [informatie]. Opgevraagd op 18 mei 2020 van <https://www.gov.bb/Government/senators>
- BLP News. (2018, 30 januari). Mia Mottley at Public Meeting in Checker Hall, St. Lucy [film]. Opgevraagd van <https://www.youtube.com>.
- BLP News. (2018, 5 maart). Mia Amor Mottley at the BLP Public Meeting at Montgomery Pasture, Cave Hill [film]. Opgevraagd van <https://www.youtube.com>.
- Freedom House. (2020a). Freedom in the World 2019: Barbados [informatie]. Opgevraagd op 18 mei 2020 van <https://freedomhouse.org/country/barbados/freedom-world/2019>
- Freedom House. (2020b). *Freedom in the World 2019 Methodology*. Geraadpleegd op de website van het Freedom House: <https://freedomhouse.org/reports/freedom-world/freedom-world-research-methodology>
- International Monetary Fund. (2008). *Barbados (Staff Country Reports)*. Washington: International Monetary Fund.
- Pring, C. & Vrushi, J. (2019). *Global Corruption Barometer Latin America & The Caribbean: 2019 Citizens' Views and Experiences of Corruption*. Berlijn: Transparency International.
- Standing Orders of the Honourable the House of Assembly of Barbados. (2019, 4 maart). Geraadpleegd op https://www.barbadosparliament.com/uploads/page_content/65198cb0e2f157288bff4e31c7498eba.pdf

The Commonwealth. (2012). *Charter of the Commonwealth*. Geraadpleegd op de website van het Gemenebest van Naties:

<https://thecommonwealth.org/sites/default/files/page/documents/CharteroftheCommonwealth.pdf>

The Commonwealth. (2020a). About Us [informatie]. Opgevraagd op 18 mei 2020 van

<https://thecommonwealth.org/about-us>

The Commonwealth. (2020b). Member Countries: Barbados [informatie]. Opgevraagd op 18 mei 2020 van <https://thecommonwealth.org/our-member-countries/barbados>

The Barbados Independence Order. (1966). Geraadpleegd op 20 mei 2020 van

<https://pdba.georgetown.edu/Constitutions/Barbados/barbados66.html#ch5>

The World Bank. (2020a). *Databank Barbados* [databank]. Geraadpleegd op

<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?locations=BB-NL>

The World Bank. (2020b). *GDP per Capita (Current US\$)* [databank]. Geraadpleegd op

<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>

The World Bank. (2020c). The World Bank in Small States [informatie]. Geraadpleegd op 18 mei 2020 van <https://www.worldbank.org/en/country/smallstates>

Worldwide Governance Indicators. (2020). *Control of Corruption* [databank]. Geraadpleegd op <https://info.worldbank.org/governance/wgi/>

11. Appendix

Bijlage 1: Syntax

Independent sample t-test

DATASET ACTIVATE DataSet1.

BOOTSTRAP

/SAMPLING METHOD=SIMPLE

/VARIABLES TARGET=Corruption INPUT=size

/CRITERIA CILEVEL=95 CITYPE=PERCENTILE NSAMPLES=1000

/MISSING USERMISSING=EXCLUDE.

T-TEST GROUPS=size(0 1)

/MISSING=ANALYSIS

/VARIABLES=Corruption

/CRITERIA=CI(.95).

Group Statistics

			Statistic	Bootstrap ^a			
				Bias	Std. Error	95% Confidence Interval	
						Lower	Upper
Control of Corruption Index by WB	small= <1,5 million	N	43				
		Mean	,3467	,0050	,1200	,1280	,5900
		Std. Deviation	,80634	-,01056	,08444	,62415	,95559
		Std. Error Mean	,12297				
	big	N	148				
		Mean	-,2074	,0044	,0804	-,3539	-,0404
		Std. Deviation	1,00650	-,00252	,05748	,88880	1,11649
		Std. Error Mean	,08273				

a. Unless otherwise noted, bootstrap results are based on 1000 bootstrap samples

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Control of Corruption Index by WB	Equal variances assumed	2,585	,110	3,313	189	,001	,55418	,16728	,22419	,88416
	Equal variances not assumed			3,739	83,731	,000	,55418	,14821	,25944	,84892

Bootstrap for Independent Samples Test

		Mean Difference	Bootstrap ^a				
			Bias	Std. Error	Sig. (2-tailed)	95% Confidence Interval	
						Lower	Upper
Control of Corruption Index by WB	Equal variances assumed	,55418	,00061	,14258	,001	,26342	,82960
	Equal variances not assumed	,55418	,00061	,14258	,001	,26342	,82960

a. Unless otherwise noted, bootstrap results are based on 1000 bootstrap samples

Dummy's

RECODE size (0=0) (1=1) INTO Bigstate.

VARIABLE LABELS Bigstate 'Bigstate'.

EXECUTE.

RECODE system (1=0) (2=1) (0=SYSMIS) INTO presidential.

VARIABLE LABELS presidential 'presidential'.

EXECUTE.

RECODE election (1=0) (2=1) (0=SYSMIS) INTO plurality.

VARIABLE LABELS plurality 'plurality'.

EXECUTE.

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	Bigstate ^b	.	Enter
2	number of population ^b	.	Enter
3	freedom house ^b	.	Enter
4	presidential ^b	.	Enter
5	plurality ^b	.	Enter
6	distance ^b	.	Enter

a. Dependent Variable: Control of Corruption Index by WB

b. All requested variables entered.

Lineaire regressie

BOOTSTRAP

/SAMPLING METHOD=SIMPLE

/VARIABLES TARGET=Corruption INPUT= Bigstate population FH2019 presidential plurality distance

/CRITERIA CILEVEL=95 CITYPE=PERCENTILE NSAMPLES=1000

/MISSING USERMISSING=EXCLUDE.

REGRESSION

/MISSING LISTWISE

/STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA

/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10)

/NOORIGIN

/DEPENDENT Corruption

/METHOD=ENTER Bigstate

/METHOD=ENTER population

/METHOD=ENTER FH2019

/METHOD=ENTER presidential

/METHOD=ENTER plurality

/METHOD=ENTER distance.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	,158 ^a	,025	,019	,97939
2	,158 ^b	,025	,012	,98256
3	,750 ^c	,562	,554	,66042
4	,767 ^d	,589	,578	,64250
5	,767 ^e	,589	,575	,64459
6	,767 ^f	,589	,572	,64667

- a. Predictors: (Constant), Bigstate
- b. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population
- c. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house
- d. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential
- e. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential, plurality
- f. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential, plurality, distance

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	3,807	1	3,807	3,969	,048 ^b
	Residual	148,676	155	,959		
	Total	152,483	156			
2	Regression	3,807	2	1,904	1,972	,143 ^c
	Residual	148,675	154	,965		
	Total	152,483	156			
3	Regression	85,751	3	28,584	65,536	,000 ^d
	Residual	66,732	153	,436		
	Total	152,483	156			
4	Regression	89,737	4	22,434	54,346	,000 ^e
	Residual	62,746	152	,413		
	Total	152,483	156			
5	Regression	89,743	5	17,949	43,198	,000 ^f
	Residual	62,740	151	,415		
	Total	152,483	156			
6	Regression	89,756	6	14,959	35,773	,000 ^g
	Residual	62,726	150	,418		
	Total	152,483	156			

- a. Dependent Variable: Control of Corruption Index by WB
- b. Predictors: (Constant), Bigstate
- c. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population
- d. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house
- e. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential
- f. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential, plurality
- g. Predictors: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential, plurality, distance

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	,241	,170		1,415	,159
	Bigstate	-,382	,192	-,158	-1,992	,048
2	(Constant)	,241	,171		1,410	,160
	Bigstate	-,381	,195	-,158	-1,960	,052
	number of population	-1,664E-11	,000	-,002	-,024	,981
3	(Constant)	-1,803	,188		-9,575	,000
	Bigstate	,147	,136	,061	1,075	,284
	number of population	-2,774E-10	,000	-,032	-,600	,549
	freedom house	,026	,002	,764	13,707	,000
4	(Constant)	-1,406	,223		-6,293	,000
	Bigstate	,201	,134	,083	1,500	,136
	number of population	-3,712E-10	,000	-,043	-,824	,412
	freedom house	,023	,002	,664	10,527	,000
	presidential	-,388	,125	-,195	-3,107	,002
5	(Constant)	-1,392	,250		-5,560	,000
	Bigstate	,196	,140	,081	1,403	,163
	number of population	-3,644E-10	,000	-,043	-,799	,425
	freedom house	,023	,002	,663	10,312	,000
	presidential	-,388	,125	-,195	-3,094	,002
	plurality	-,013	,109	-,007	-,121	,904
6	(Constant)	-1,391	,251		-5,534	,000
	Bigstate	,204	,147	,084	1,386	,168
	number of population	3,074E-11	,000	,004	,014	,989
	freedom house	,023	,002	,662	10,255	,000
	presidential	-,383	,129	-,192	-2,970	,003
	plurality	-,012	,110	-,006	-,110	,913
	distance	-2,159E-7	,000	-,048	-,178	,859

a. Dependent Variable: Control of Corruption Index by WB

Bootstrap for Coefficients

Model	B	Bootstrap ^a				
		Bias	Std. Error	Sig. (2-tailed)	95% Confidence Interval	
					Lower	Upper
1 (Constant)	,241	,002	,144	,087	-,047	,527
Bigstate	-,382	,004	,171	,032	-,729	-,028
2 (Constant)	,241	,002	,144	,087	-,047	,528
Bigstate	-,381	,004	,177	,037	-,744	-,010
number of population	-1,664E-11	-5,736E-11	1,328E-9	,964	-3,162E-9	2,646E-9
3 (Constant)	-1,803	-,008	,198	,001	-2,207	-1,459
Bigstate	,147	,001	,145	,305	-,139	,435
number of population	-2,774E-10	3,045E-11	7,516E-10	,274	-2,040E-9	1,479E-9
freedom house	,026	,000	,002	,001	,023	,030
4 (Constant)	-1,406	-,007	,225	,001	-1,855	-,967
Bigstate	,201	-,003	,154	,175	-,112	,500
number of population	-3,712E-10	1,327E-10	8,055E-10	,231	-1,976E-9	1,883E-9
freedom house	,023	,000	,002	,001	,019	,027
presidential	-,388	,001	,131	,003	-,657	-,145
5 (Constant)	-1,392	-,001	,258	,001	-1,913	-,882
Bigstate	,196	-,005	,160	,217	-,123	,507
number of population	-3,644E-10	1,388E-10	8,095E-10	,246	-1,934E-9	1,797E-9
freedom house	,023	8,637E-5	,002	,001	,019	,027
presidential	-,388	,002	,132	,005	-,657	-,146
plurality	-,013	-,006	,109	,899	-,226	,198
6 (Constant)	-1,391	-,003	,257	,001	-1,899	-,881
Bigstate	,204	-,003	,166	,210	-,121	,525
number of population	3,074E-11	3,088E-10	2,722E-9	,991	-5,258E-9	5,441E-9
freedom house	,023	,000	,002	,001	,019	,027
presidential	-,383	,002	,138	,007	-,665	-,118
plurality	-,012	-,005	,110	,915	-,225	,215
distance	-2,159E-7	-7,359E-8	1,369E-6	,875	-2,824E-6	2,470E-6

a. Unless otherwise noted, bootstrap results are based on 1000 bootstrap samples

Excluded Variables^a

Model	Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics
					Tolerance
1 number of population	-,002 ^b	-,024	,981	-,002	,978
freedom house	,763 ^b	13,722	,000	,742	,922
presidential	-,528 ^b	-7,517	,000	-,518	,937
plurality	-,167 ^b	-2,085	,039	-,166	,955
distance	-,043 ^b	-,525	,601	-,042	,949
2 freedom house	,764 ^c	13,707	,000	,742	,920
presidential	-,532 ^c	-7,528	,000	-,520	,932
plurality	-,169 ^c	-2,089	,038	-,167	,943
distance	-,931 ^c	-2,426	,016	-,192	,042
3 presidential	-,195 ^d	-3,107	,002	-,244	,689
plurality	-,010 ^d	-,175	,862	-,014	,901
distance	-,225 ^d	-,842	,401	-,068	,040
4 plurality	-,007 ^e	-,121	,904	-,010	,901
distance	-,050 ^e	-,185	,853	-,015	,038
5 distance	-,048 ^f	-,178	,859	-,015	,038

a. Dependent Variable: Control of Corruption Index by WB

b. Predictors in the Model: (Constant), Bigstate

c. Predictors in the Model: (Constant), Bigstate, number of population

d. Predictors in the Model: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house

e. Predictors in the Model: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential

f. Predictors in the Model: (Constant), Bigstate, number of population, freedom house, presidential, plurality

Figuren

GGRAPH

```
/GRAPHDATASET NAME="graphdataset" VARIABLES=population Corruption MISSING=LISTWISE  
REPORTMISSING=NO  
/GRAPHSPEC SOURCE=INLINE.  
BEGIN GPL  
SOURCE: s=userSource(id("graphdataset"))  
DATA: population=col(source(s), name("population"))  
DATA: Corruption=col(source(s), name("Corruption"))  
GUIDE: axis(dim(1), label("number of population"))  
GUIDE: axis(dim(2), label("Control of Corruption Index by WB"))  
ELEMENT: point(position(population*Corruption))  
END GPL.
```

GGRAPH

```
/GRAPHDATASET NAME="graphdataset" VARIABLES=size Corruption MISSING=LISTWISE  
REPORTMISSING=NO  
/GRAPHSPEC SOURCE=INLINE.  
BEGIN GPL  
SOURCE: s=userSource(id("graphdataset"))  
DATA: size=col(source(s), name("size"), unit.category())  
DATA: Corruption=col(source(s), name("Corruption"))  
DATA: id=col(source(s), name("$CASENUM"), unit.category())  
GUIDE: axis(dim(1), label("small= <1,5 million"))  
GUIDE: axis(dim(2), label("Control of Corruption Index by WB"))  
SCALE: cat(dim(1), include("1"))  
SCALE: linear(dim(2), include(0))  
ELEMENT: schema(position(bin.quantile.letter(size*Corruption)), label(id))  
END GPL.
```

GGRAPH

```
/GRAPHDATASET NAME="graphdataset" VARIABLES=size Corruption MISSING=LISTWISE  
REPORTMISSING=NO  
/GRAPHSPEC SOURCE=INLINE.  
BEGIN GPL  
SOURCE: s=userSource(id("graphdataset"))  
DATA: size=col(source(s), name("size"), unit.category())  
DATA: Corruption=col(source(s), name("Corruption"))
```

```

GUIDE: axis(dim(1), label("small= <1,5 million"))
GUIDE: axis(dim(2), label("Control of Corruption Index by WB"))
SCALE: cat(dim(1), include("1"))
SCALE: linear(dim(2), include(0))
ELEMENT: point(position(size*Corruption))

```

GGRAPH

```

/GRAPHDATASET NAME="graphdataset" VARIABLES=distance Corruption MISSING=LISTWISE
REPORTMISSING=NO

```

```

/GRAPHSPEC SOURCE=INLINE.

```

BEGIN GPL

```

SOURCE: s=userSource(id("graphdataset"))
DATA: distance=col(source(s), name("distance"))
DATA: Corruption=col(source(s), name("Corruption"))
GUIDE: axis(dim(1), label("distance"))
GUIDE: axis(dim(2), label("Control of Corruption Index by WB"))
ELEMENT: point(position(distance*Corruption))

```

```

END GPL.

```

Controle geen multicollineariteit

BOOTSTRAP

```

/SAMPLING METHOD=SIMPLE
/VARIABLES TARGET=Corruption INPUT= Bigstate presidential
/CRITERIA CILEVEL=95 CITYPE=PERCENTILE NSAMPLES=1000
/MISSING USERMISSING=EXCLUDE.

```

REGRESSION

```

/MISSING LISTWISE
/STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA COLLIN TOL
/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10)
/NOORIGIN
/DEPENDENT Corruption
/METHOD=ENTER Bigstate
/METHOD=ENTER presidential.

```

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1	(Constant)	,261	,166		1,575	,117		
	Bigstate	-,439	,186	-,179	-2,359	,019	1,000	1,000
2	(Constant)	,616	,152		4,067	,000		
	Bigstate	-,104	,168	-,042	-,618	,538	,929	1,077
	presidential	-1,036	,138	-,512	-7,488	,000	,929	1,077

a. Dependent Variable: Control of Corruption Index by WB

Controle autocorrelatie

DATASET ACTIVATE DataSet1.

BOOTSTRAP

/SAMPLING METHOD=SIMPLE

/VARIABLES TARGET=Corruption INPUT= FH2019

/CRITERIA CILEVEL=95 CITYPE=PERCENTILE NSAMPLES=1000

/MISSING USERMISSING=EXCLUDE.

REGRESSION

/MISSING LISTWISE

/STATISTICS COEFF OUTS R ANOVA

/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10)

/NOORIGIN

/DEPENDENT Corruption

/METHOD=ENTER FH2019

/RESIDUALS DURBIN.

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	,715 ^a	,511	,508	,69457	1,821

a. Predictors: (Constant), freedom house

b. Dependent Variable: Control of Corruption Index by WB

Bijlage 2: Interviews

Interview transcript A

O. Nauta door O. Timmermans

18-05-20 10:00-11:00

Ozra Timmermans: Barbados scoort heel goed op de corruptie index van Transparency International, op de index van het Freedom House en op economische aspecten van de Wereldbank. Barbados scoort veel beter dan andere landen in de regio. Waardoor komt dit denkt u?

O. Nauta: Wat in ieder geval wel uniek is aan Barbados is natuurlijk de politieke geschiedenis daar. Want je hebt na Engeland natuurlijk het langs zittende parlement van de wereld, onafgebroken. Dit maakt dat de politieke mores daar eigenlijk wel veel rustiger tot stand zijn gekomen. Je ziet veel ontwikkelingslanden, ook heel veel kleine microstaten die jaren 50 bij de eerste dekolonisatiegolf één keer van het ene op het andere moment onafhankelijk zijn geworden, dan opeens zelfbestuur krijgen, lokale politici komen opeens naar voren met weinig ervaring en die moeten het dan maar eens eventjes doen, zonder dat ze in de kaders van het politieke spel zijn opgegroeid. Barbados heeft natuurlijk een hele oude politieke traditie waarin ook de hele Engelse manier van politiek bedrijven al eeuwenlang bestaat. Dat maakt dat het wel een beetje anders is dan andere eilanden. Dus het politieke spel is veel vanzelfsprekender en bestaat veel langer al. Ik denk dat dat wel een rol speelt bij het besef van mensen daar, dat je daar niet een loopje mee moet nemen. Dat het ook echt iets is wat je serieus moet koesteren en waar je respect voor moet hebben. Het is dus niet een verdienmachine waarmee je snel geld kunt verdienen als je door de juiste vriendjes op de juiste plek komt.

Ozra Timmermans: Oké, duidelijk. Dan gaan we nu over naar kleinschaligheid. Uit mijn statistische analyse blijkt dat kleine staten gemiddeld minder corrupt zijn dan grote staten. En met kleine staten bedoel ik staten met minder dan 1,5 miljoen inwoners. Mijn vraag is: Wat is volgens u het gevolg van kleinschaligheid, op het goede bestuur van staten in de Cariben?

O. Nauta: Heb je ook meteen gekeken wat er gebeurt als je dit doet onder de 300.000 inwoners?

Ozra Timmermans: Ik zag wel hoe kleiner de staat was, hoe minder corruptie er is.

O. Nauta: Want eigenlijk stroomt dat niet met wat er in de theorie gezegd wordt. En ik weet niet waar het omslagpunt ligt, want er is wel een groot verschil tussen een land zoals Luxemburg, en een land zoals Grenada, want daar is het eigenlijk onmogelijk om een niet-particularistische politiek te bedrijven. Ik kan mij niet voorstellen dat als je landen met een gemiddelde bevolkingsgrootte en met een bepaald nationaal inkomen, een bepaald opleidingsniveau, hé want daar moet je wel voor corrigeren. Als je dat doet, en je gaat kijken naar kleine staten en microstaten dan kan ik mij niet voorstellen dat dat minder corrupt is. De druk vanuit de maatschappij is zo groot op politici om

rekening te houden met individuele belangen van kiezers, en dat kan ook in microstaten. Mark Rutte gaat niet een zeteltje extra winnen als hij rekening gaat houden met zijn vriendjes in de buurt van Den Haag. Dat mechanisme kan hij niet gebruiken om zetels te winnen. Maar dat mechanisme kun je prima gebruiken als je in Anguilla woont. Daar heb je 6 districten, en als je zorgt dat daar straatverlichting komt, dan weet je gewoon dat je een zetel te pakken hebt. Als er dan ook nog eens armoede bijkomt, mensen zijn daar vaak arm, en je hebt ook dat de staat 70% van de werkgelegenheid verschaft, dan is het een giftige cocktail waarmee je niet kunt omkomen aan de individuele belangen van kiezers. Het is ook niet zozeer dat de politici slecht zijn, het komt gewoon omdat de individuele kiezers te afhankelijk zijn van de staat. En ook dat zij die afhankelijkheid gebruiken om hun eigen positie te verbeteren. Dus als je corrigeert voor opleidingsniveau en inkomen, dan denk ik eigenlijk dat microstaten wél kwetsbaar zijn voor politieke corruptie.

Ozra Timmermans: Oké. Dat was meteen mijn volgende vraag. Over het cliëntelisme, dus dat ze politieke support geven in ruil voor gunsten. Er zijn onderzoekers die denken dat er door de kleinschaligheid kiezers dichter bij politici staan, waardoor het corrupter wordt. Maar, er zijn ook onderzoekers die denken dat het daardoor juist transparanter wordt. Dus uw mening gaat meer uit naar de eerste?

O. Nauta: Nee, dat is wel duidelijk hè, die eerste. Wat is corruptie hè? Je zou je ook kunnen afvragen, klopt ons beoordelingsstelsel wel, wat wij goed en slecht vinden voor kleine staten? Wij vinden met ons Nederlands brilletje het best schandalig dat op Barbados of op Aruba, of op Bonaire, politici naar individuele belangen kijken. Gewoon ervoor zorgen dat iemand weer boodschappen krijgt, of dat er een gastank wordt bezorgd zodat iemand weer kan koken. Dat vinden wij raar dat iemand dat doet. Dat vinden wij corrupt. In die maatschappij wordt dat verwacht van politicus. Hij wordt niet eens gekozen als hij dat niet doet. Wie zijn wij dan om te zeggen dat dat niet kan? Het enige wat je wel kan zeggen, is het kost je als maatschappij in de long-run, kost je dat heel veel geld. Want voor het algemeen belang is het natuurlijk niet goed. Maar, first things first. Je moet eerst zorgen dat het onderwijssysteem op orde is. Je moet zorgen dat mensen gewoon in staat zijn om een menswaardig bestaan op te kunnen bouwen op eigen kracht. Ja, zolang dat niet is dan houd je die afhankelijkheid en krijg je cliëntelisme. Maar is dat slecht? Daar zitten natuurlijk nog gradaties in. Maar, ik ben in de loop van de tijd milder geworden in hoe ik nu aankijk hoe het daar eraan toe gaat. Ik snap eigenlijk steeds beter dat je niet echt een alternatief hebt. Maar ik denk inderdaad dat cliëntelisme enorm bevorderd wordt door kleinschaligheid en die korte afstand tussen politicus en stemmer.

Ozra Timmermans: Oké. En dan zijn er nog onderzoekers die van mening zijn dat ideologie een minder grote rol speelt in politieke partijen. Zouden we dat ook kunnen zeggen over Barbados, waar de DLP en de BLP concurreren?

O. Nauta: Ik ben niet goed op de hoogte van partijprogramma's op dit moment. Ik kan alleen in het algemeen zeggen, dat dat het geval is. Dat ideologie veel minder speelt, dat veel meer de alledaagse noden en de persoonlijke aanvallen boven de politieke agenda staan. Dat heeft natuurlijk weer alles vaak te maken met dat het vaak arme landen zijn, ze leven echt van salarisstroom op salarisstroom. Ja dan heb je eigenlijk weinig affiniteit met je grote politieke ideologische stichting. Daar ga je niet voor kiezen. Je wil gewoon dat je kinderen het iets beter krijgen, dat de riolering het doet of dat je huis wordt aangesloten op de riolering en dat gaat niet over ideologie.

Ozra Timmermans: Oké. Barbados is natuurlijk lid van het Brits Gemenebest van Naties en daar zijn veel kleine staten overigens lid van. Wat is de invloed van dit samenwerkingsverband op het bestuur in de Cariben?

O. Nauta: Ik geloof niet meer zo groot. Je hebt natuurlijk de Privy Council. Dat is geloof ik het hoogste gerechtsoorgaan van de landen die lid zijn. Maar dan heb je het ongeveer wel gehad. Ze vinden de Koningin allemaal superleuk, net zoals onze eilanden en Caribische landen. Maar ik geloof dat het meer de historie is die ervoor zorgt dat bepaalde politieke gebruiken in zwang zijn gebleven. En bepaalde voorzieningen die eigenlijk best goed werken, die ervoor zorgen dat ze een streepje voor hebben op Franse oud-koloniën. Dat ze nog zoveel baat hebben bij het huidige Gemenebest.

Ozra Timmermans: Inderdaad, want je ziet bij kleine staten die wel lid zijn dat die iets beter scoren dan de oud-koloniën van Frankrijk. Dus dat is inderdaad wel een interessant verband.

O. Nauta: Ja, en ik vind een belangrijke verklaring ervoor is dat het bestuursstelsel van de Britten een beetje cynischer is. Die gaan meer uit van de slechtheid van de mens. Die zeggen dus dat als je de kat op het spek bindt, dan organiseer je je eigen problemen. Als een politicus afhankelijk is van de stem van de kiezer en dat is die, dan moet je ervoor zorgen dat hij niet bij de knopjes kan die voor de kiezer van belang zijn. Dus je moet ervoor zorgen dat hij niet kan beslissen over de publieke voorzieningen. Nou welke publieke voorzieningen heb je nu in een bestuursstelsel zoals in Barbados, nou bijvoorbeeld banen, subsidie, toegang tot onderwijs, over publieke werken, en gezondheidszorg. Met name banen zijn erg belangrijk. Als je dat niet aan banden legt, dan loop je het risico dat dat wordt ingezet om kiezers te winnen. Dus, Engelsen zeggen dat moet je niet willen. Als je dat vrijlaat aan het lokale bestuur, dan krijg je politieke benoemingen en dat is super riskant. Dat is A slecht voor output van de overheid, want je krijgt niet de garantie dat je de best presenterende mensen op de beste plekken krijgt, maar je krijgt de garantie dat de vriendjes van de machthebbers op die plekken komen en dat is gewoon slecht. En dat kost meer geld want je gaat meer mensen aannemen dan die je nodig hebt. Dus daarvoor hebben ze gezegd dat ze aparte organen gaan inrichten. De public service commissions zijn de onafhankelijke bestuursorganen, die moeten volgens hele strikte regels mensen werven en selecteren. En als je het niet eens bent dan kun je tegen ze in beroep gaan. Maar dat voorkomt in ieder geval dat die baantjes worden weggegeven om politieke steun te kopen. Zelfde

gebeurt ook met overheidscontracten, je hebt ook public tender boards, die mensen kiezen in plaats van de overheid. Dat zorgt ervoor dat je ook eerlijke aanbestedingswetten hebt en dat ze ook eerlijk worden nageleefd. Nou, dat zijn eigenlijk de belangrijkste organen. Dus de Britten gaan echt uit van de slechtheid van de mens, als je dit niet doet dan wordt het een zootje. Dit hebben de Fransen veel minder. Dan moet je nu nog lid zijn van de Départements d'Outre Mer en als je dus volledig onafhankelijk bent heb je dat niet meer, en dan blijft alleen maar over baantjes weggeven in ruil voor politieke steun.

Interview transcript B

P. C. M. Schotborgh-van de Ven door O. Timmermans

20-05-20 10:00-11:00

O. Timmermans: Wat is volgens u het gevolg van kleinschaligheid op het goede bestuur van kleine staten in de Cariben?

P. C. M. Schotborgh-van de Ven: Het is moeilijk om iemand waarmee je een directe relatie hebt te beboeten of om strenge maatregelen te trekken. Maar dan is nog steeds de vraag of dit een gevolg is van de kleinschaligheid of van het gebrek aan professionaliteit. En het laatste denk ik. Er zijn genoeg mensen op Curaçao die wel die mate van professionaliteit hebben en bijvoorbeeld als rechter functioneren of een andere functie, en die kunnen daar wel heel goed mee omgaan. Dus ja, voor heel veel mensen is die kleinschaligheid als het gaat om controle en toezicht lastig in die kleinschalige samenleving. Maar, het is niet zo dat die kleinschaligheid per se veroorzaakt dat er sprake is van een zwak bestuur. Ik denk dat er sprake is van een zwak bestuur, omdat we het niet de kunde hebben, de vaardigheden hebben, de professionaliteit hebben om goed om te gaan met die maatregelen. Mensen willen populair blijven, mensen willen vrienden blijven. Dus dat aspect van de nauwe relaties spelen denk ik wel een rol. Aan de andere kant, juist door die kleinschaligheid zijn mensen zich wel heel erg bewust van, oeps, het zou mij schade kunnen aandoen als de schijn op mij komt van belangenverstrengeling, dus ik neem daar maatregelen toe. En ik zie ook door die kleinschaligheid dat je dingen veel moeilijker kan verbergen in een kleinschalige samenleving. We zitten zo dicht op elkaar, we weten allemaal waar het over gaat. Er wordt dus wel meer naar je gekeken, dus dat maakt het wel weer moeilijker om de wet niet te volgen. Als jij met een grote auto gaat rijden, ziet iedereen dat. Of als je opeens een boot koopt of een groot huis gaat bouwen, dan gaat het geruchtenstroom onmiddellijk op gang: Hoe heeft hij dat geld verdiend? Ik twijfel dus heel erg of kleinschaligheid van zo'n grote invloed is op bestuurlijk handelen.

O. Timmermans: Is er een verschil in de mate waarin mensen met corruptie omgaan in kleine staten in de Cariben vergeleken met hier? Wordt een schandaal meer opgeblazen, of is het een gewone gang van zaken?

P. C. M. Schotborgh-van de Ven: Mensen balen er echt van als er bestuurders zijn die corrupt handelen, want iedereen heeft door dat het slecht is voor het imago van Curaçao, iedereen heeft door dat dat geld kost, terwijl wij al een armoedige samenleving zijn, enzovoort. En mensen praten daar ook wel over, maar in eigen vertrouwde kringen, of anoniem op Facebook of in de krant. Dus daar vinden mensen het even erg als hier [in Nederland]. Maar om daar wat tegen te doen, voelen mensen zich machtelozer, en dat is niet alleen een gevoel, dat klopt ook. In het verleden waren er voorbeelden geweest van mensen die wel opstonden als klokkenluider, of die wel aangifte gingen doen, die zijn het leven zo zuur gemaakt. Dan kun je geen baan meer vinden.

O. Timmermans: Barbados en een aantal andere kleine staten scoren best goed op de index van de Wereldbank en het Transparency International (TI). Denkt u dat de scores betrouwbaar zijn, of denkt u dat er in werkelijkheid meer corruptie is in deze kleine staten?

P. C. M. Schotborgh-van de Ven: Ik denk dat de scores in werkelijkheid hoger is, want TI meet de percepties van corruptie. Zowel de ontvanger als de gever hebben er baat bij om niks te zeggen. Dus er is altijd sprake van onderrapportage. Maar dat is denk ik in alle landen. Maar, het is wel zo dat corruptie makkelijker te meten is omdat administraties van overheidsorganisaties hier [in Nederland] transparanter zijn, ze zijn beter controleerbaar, het is allemaal gedigitaliseerd. Er wordt meer gecontroleerd door de accountant, door toezichthoudende organisaties. En de vraag is, worden die administraties in kleine staten bewust slordig gehouden. Worden er bewust maatregelen getroffen om digitalisering tegen te houden?

O. Timmermans: Hoe ziet u de afhankelijkheid van kleine staten in de Cariben van andere staten of organisaties voor de kwaliteit van het bestuur?

P. C. M. Schotborgh-van de Ven: Internationale organisaties houden ons als eiland soms even een spiegel van hoe staat het met het witwasgebied, hoe staat het op corruptiegebied. Dus ik denk dat het goed is dat internationale organisaties meekijken en soms onderzoeken doen. Alleen, ik zie in de praktijk dat het niet echt leidt tot effectieve maatregelen.

O. Timmermans: Waardoor komt dat denkt u, dat ze dat niet doen?

P. C. M. Schotborgh-van de Ven: Dat heeft weer te maken met dat mensen moeite hebben om impopulaire maatregelen te nemen. Als bestuurder om een impopulaire wet in te voeren, dat zou je wel eens stemmen kunnen kosten. Maar, ik denk ook dat dat komt door een gebrek aan diskundige mensen. We hebben eindeloos veel organisaties, ik denk dat het goed is dat ze meekijken en onderzoek doen. Maar uiteindelijk leidt het tot zeer summiere aanpassingen in het beleid en is het dus zeer beperkt effectief. Dus dat is dus niet de key om tot verbetering te komen. De key tot verbetering is onderwijs, waardoor mensen zelf de conclusie trekken dat ze het met elkaar moeten verbeteren. Zolang dat er niet is, heb je niet de kritische massa en kan je dus status quo houden.